

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA
IV. évfolyam, 2. (14.) szám 2020. június

Lapunk tartalmából

Visszatérés	3
Az Állatorvostudományi Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük	4
Újabb hat egyetem modellváltásával javul a felsőoktatás versenyképessége	5
COVID-19 – egyetemi kronológia	6

Ballagás a világhálón "Hiányoznak, visszavárjuk Önöket"	8
--	---

Hallgatói koncert 2020	12
Az este – Rektori beszélgetés a Kossuth Rádióban	21
Innovatív ötletek támogatása	21

Bella Dezső informatikai és biztonsági igazgató: A járványban született távoktatás képzésünk elemévé válik
14

Zsuzsanna Árisz állatorvostan-hallgató: Saját ritmusomban hallgattam az előadásokat
17

Minden áldozat
nem múltó üzenet a hazáért
22

Tündérmeséből valóság
– egy majdnem elfeledett álom
28

EQUUS Napok karantén idején
26

English summary
Return
Dezső Bella: The pandemic-induced distance learning will remain a part of our training programme
Zsuzsanna Árisz: I could listen to the lectures at my own pace

32
33
34

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sóttonyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomdai kivitelezés: Pátria Nyomda Zrt. **Orgován Katalin** vezérigazgató. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu. Lapunk számai a <https://univet.hu/hu/category/univet-ujzag/webhelyen> is olvashatók.

Visszatérés

Houston, volt egy kis problémánk! Szállóigévé vált a mondat, amit az Apollo-13 parancsnoki-egység pilótája John L. Swigert közölt a földi irányítóközponttal, amikor ötven évvel ezelőtt a Hold felé tartó űrhajóban felrobbant az oxigéntartály. A kijelentést az egész Földön ismerik, s bár a világűr első élőben figyelemmel kísért életmentő akciója óta majd két emberöltő telt el, számos – különböző mértékű – veszélyhelyzetben idézik.

Éppen a 13. számunk került a nyomdába, amikor hazánkba is begyűrűzött a koronavírus-járvány. A 14. szám szerkesztésének idején viszont már visszaállt az egyetemi munkatársak megszokott munkarendje, oldódik a stressz és kicsit már a múltunkba nézünk, amikor felidézzük a tavasszal történeteket.

A felsőoktatásnak is körülbelül annyi idő alatt kellett átállnia a távolléti oktatásra, mint amennyi idő alatt az Apollo-13 az égi mechanika kínálta pályán elért a Holdig, s megkerülve azt, kis pályamódosítással visszaindult a Kék bolygó felé vezető „úton”.

Bizonyára sokan emlékeznek arra a jelenetre a világsikerű filmből, amikor a földön egy csapat feladatául szabták, hogy az asztalukra borított, az űrhajón is megtalálható alkatrészekből állítsanak össze egy „fenn” összerakható széndioxid-szűrőt.

2020 márciusában hasonlóan kreatív feladatot kaptak felsőoktatási intézményeink: az Innovációs és Technológia Minisztériummal kart karba öltve kellett a legjobb megoldásokat összevetni és azokból válogatni kinek-kinek a szükségletei szerint a távoktatás beindításához.

Mint minden hasonlat, az enyém is sántít, hiszen az űrben 3 ember élete forgott kockán, a járvány idején a

társadalom egyik fontos intézményhálózata váltott ismeretátadási rendszert. Az űripár 1970-ben a felnőttkorba lépett, az Állatorvostudományi Egyetem viszont a 233. tanévében szembesült először a távoktatás feladatával, egy olyan speciális helyzetben, amikor 52 országból fogad a magyarokon kívül hallgatókat.

A megoldás megszületett. Hogy egy másik űrklasszikust, Neil Armstrongot idézzem, „A Sas leszállt”. (Igaz, ez a Holdon hangzott el.) Az online oktatás beindult az István utcából. Köszönhetően a már rendelkezésre álló digitális tartalmaknak, amiket csak elő kellett húzni az informatika „varázskalapjából”, a kormányzat Tisztaszoftver Programjának és technológiai cégek felajánlásainak.

Két hónap múltán, még nem tudván bizonyosat arról, hogy hányadán is állunk ezzel a járvánnyal, minden illetékes szereplő természetesen veszti, hogy nem szabad sutba dobni a lázas munkával kialakított távoktatási rendszereket, ellenkezőleg, fejleszteni kell azokat, hogy mindig kéznél legyenek.

A járvány csúcspontját hazai megmutatkozásakor még a nyár közepére prognosztizálták, s úgy vélték az erdőből ugyanaddig tart majd az út kifelé, mint ameddig befelé haladunk. Ezzel szemben Egyetemünk vezetése már május 18-án rendelkezhetett a munkavállalók a visszatéréséről a munka hagyományos kerékvágásába. Alan Bean (Apollo-12) óta tudjuk, a Holdra szállásnál csak az az izgalmasabb, hogy vajon beindul-e a hazaszállító rakéta? Úgy tűnik, nekünk is, a Földön is sikerült a visszatérés!

Balázs Gusztáv

Az Állatorvostudományi Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük

Szervezeti kérdések

Az elmúlt hónapok kétségkívül történelmi jelentőségűek voltak Intézményünk szempontjából. A legnehezebb időket idézte, ahogy márciusban a hallgatóknak el kellett hagyniuk az egyetemet, és az oktatóknak rövid időn belül meg kellett szervezniük a távoktatást. A vírus elleni védekezés jegyében a szokásos ISO audit időpontja tavaszról ősze tolodik.

A járványügyi védekezések az egyetemi testületek működését is befolyásolták, a döntések elektronikus úton születtek meg.

A szenátus márciusban és májusban hozott döntéseket, ennek keretében elfogadta az intézményi szellemi tulajdon-kezelési szabályzatot, valamint a tanúsító védjegy szabályzatot, amelyek a tudományos kutatások anyagi vonzataival kapcsolatos kérdéseket tisztázzák.

Szenátus választás

2020. június 31-én az Állatorvostudományi Egyetem első szenátusának megbízása lejár. Az új testület megválasztására magas részvételi arány mellett 2020. június 2. napján került sor. A választás már az első fordulóban érvényes és eredményes volt.

A megválasztott szenátorok a következők. Vezető oktató-kutatói rétegben, névsorban: *Dr. Bartha Tibor, Dr. Jerzsele Ákos, Dr. Könyves László, Dr. Mátis Gábor, Dr. Németh Tibor, Dr. Ózsvári László, Dr. Rácz Bence*. Beosztott oktató, kutató, tanári rétegben, névsorban: *Dr. Psáder Roland és Dr. Szilasi Anna*. Egyéb közalkalmazott kategóriában *Horváthné Csapó Tímea*. A hallgatói és a doktorandusz szenátorok megválasztására június hónap folyamán kerül sor.

Az új testület 2020. július 1. napján kezdi meg munkáját, melyek során

már az első hónapokban is rendkívül fontos döntések meghozatalában kell közreműködni.

Alapítványi fenntartó

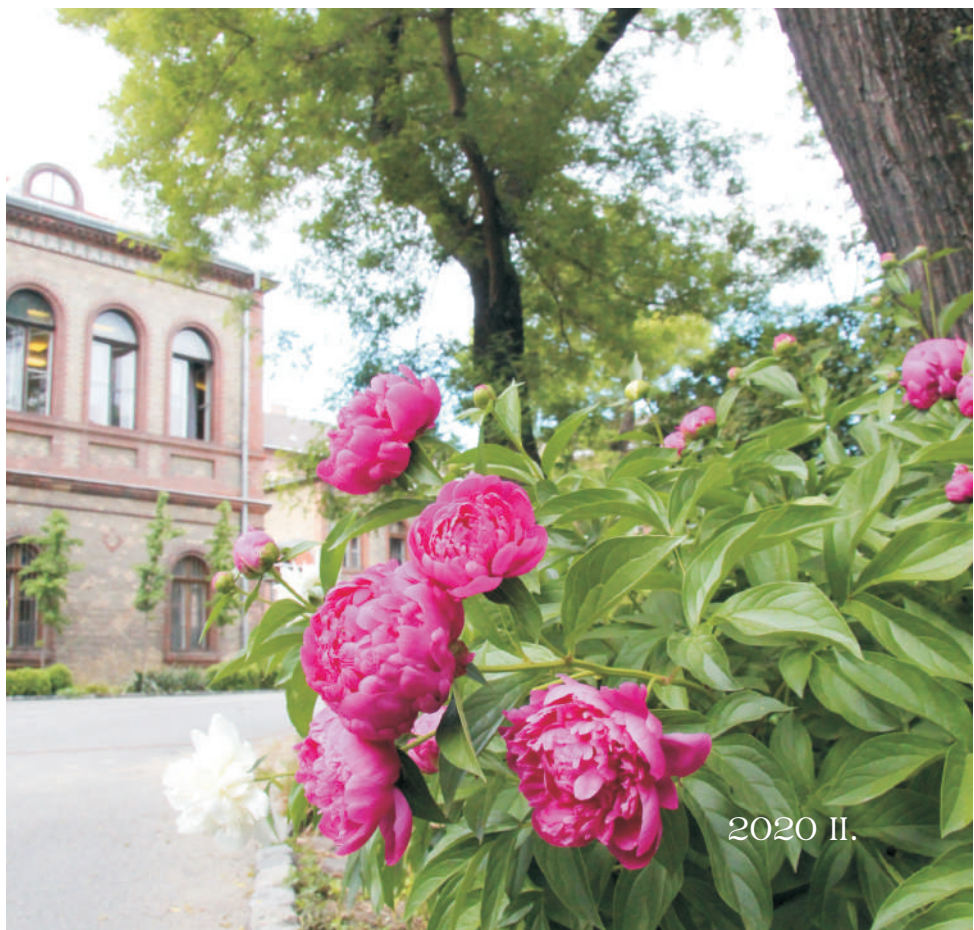
Kiemelt jelentőséggel bír az Egyetem történetében, hogy az Országgyűlés elfogadta a 2020. évi XXXIV. törvényt a Marek József Alapítványról és az Állatorvostudományi Egyetem részére történő vagyonjuttatásról. A jogszabály alapján 2020. augusztus 1. napjától az Egyetem a Marek József Alapítvány, mint közérdekű vagyonkezelő alapítvány fenntartásába kerül át. Ezzel döntéssel a központi költségvetési szervből alapítványi fenntartású felsőoktatási intézménnyé válik az Állatorvostudományi Egyetem. Az átalakulás – amellett, hogy hatalmas lehetőségeket hordoz magában –, jelentős adminisztrációval is jár.

Pályázatok

Májusban tanszékvezetői és oktató-kutatói pályázatok támogatásáról döntött a testület.

Ismételt tanszékvezetői megbízást nyert el 2020. július 1-jétől *Dr. Bartha Tibor, Dr. Cserhalmi Dániel és Dr. Manczur Ferenc*. Új tanszékvezetőként kezdi meg munkáját *Dr. Rátky József* egyetemi tanár, aki *Dr. Cseh Sándort* váltja a Szülészeti Tanszék és Haszonállat-Gyógyászati Klinika élén.

A testület támogatta *Dr. Nagy Annamária* egyetemi docens, *Dr. Zenke Petra* tudományos főmunkatársi, *Dr. Szelényi Zoltán, Dr. Vili Nóra* adjunktusi, *Bakony Mikolt, dr. Marosi András, dr. Adorján András, dr. Tóth Gergely* tanársegédi, továbbá *dr. Pleva Dániel és dr. Tőzsér Dóra* tudományos segédmunkatársi pályázatát.

Újabb hat egyetem modellváltásával javul a felsőoktatás versenyképessége

A hatékonyabb és korszerűbb felsőoktatás érdekében hat egyetem alapítói és fenntartói jogai vagyonekezelő alapítványokhoz kerülnek 2020. augusztus 1-jétől az Országgyűlés május 19-i ülésén elfogadott törvényjavaslatok szerint.

Az új finanszírozási formában az intézmények rugalmasabban működhetnek, gyorsabban reagálhatnak térségük gazdasági igényeire, így a magyar fiatalok versenyképesebb képzésben és a munkaerőpiacon is értékesebb oktatásban részesülhetnek.

A modellváltó egyetemeken továbbra is biztosított lesz az állami ösztöndíjas képzés, az oktatók pedig teljesítményalapú, megemelt bérezésben részesülnek.

A kormány célja, hogy a jelenleginél rugalmasabb és kiszámíthatóbb működési környezet növelje a felsőoktatás versenyképességét, és így a magyar fiatalok a jövő nyertesei legyenek. Ennek érdekében az Állatorvostudományi Egyetem, a Miskolci Egyetem, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, a Neumann János Egyetem, a Soproni Egyetem és a Széchenyi István Egyetem új struktúrában működik tovább. Az egyetemek alapítói és fenntartói jogai a közvetlen állami fenntartás helyett kifejezetten erre a célra létesített vagyonekezelő alapítványokhoz kerülnek.

„Az állami felsőoktatási intézmények működési modellje az elmúlt évtizedekben érdemben nem változott, miközben az új tendenciák teljesen új kihívások elé állítják az intézményeket.

A modellváltás általános célja, hogy az egyetemek a helyi társadalmi élet, az értelmiségképzés és a gazdaságfejlesztés motorjaként, az igényekre rugalmasan reagálva biztosítsák a képzési, kutatási, innovációs, művé-

szeti, sport- és kulturális szolgáltatási háttérrel régiójuk és az egész ország tovább javuló versenyképességéhez” – hangsúlyozta Bódis József, az Innovációs és Technológiai Minisztérium felsőoktatásért, innovációért és szakképzésért felelős államtitkára.

A modellváltás nyomán növekedhet az intézmények saját bevételserző képessége. Az állam a felsőoktatási intézményekkel 2022-től hosszú távú keretszerződések keretében alakítja ki a finanszírozási alapelveket, ami garanciát jelent a stabil és tervezhető működésre.

Az új működési modell az érintett egyetemeken mindegyikén a jövőben is biztosítja minden hallgató számára az állami ösztöndíjas képzés lehetőségét.

A törvényjavaslat elfogadásával az oktatók közalkalmazotti státusból munkaviszonyba kerülnek át, így lehetőség nyílik a többszörös elismerésére, amelyre a merev bértábla mellett eddig nem volt mód.

A jogszabályok egyéves átmenetet biztosítanak, amikor még kötelezően érvényben maradnak a közalkalmazotti foglalkoztatás egyes feltételei, ezen kívül öt évig garantálják a köz-

alkalmazotti jogállás alapján járó jubileumi jutalmakat is.

Kiemelt cél, hogy az egyetemeken központi szerepet töltsenek be a kutatásfejlesztésben és innovációban, intézményközi, vállalati és nemzetközi kapcsolataik tovább erősödjenek. A magyar egyetemeken nemzetközi versenyképességének, oktatási színvonalának növelésével, minőségi képzési infrastruktúrájának felépítésével Magyarország regionális tudásközponttá válhat.

(ITM Kommunikáció)

A MAGYAR KÖZLÖNY 2020. évi 122. számában, május 26-án jelent meg a Kormány 239/2020. (V. 26.) rendelete az Állatorvostudományi Egyetem campusának komplex infrastrukturális fejlesztése projekt keretében megvalósuló egyes beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról, valamint az eljáró hatóságok kijelöléséről.

*

A MAGYAR KÖZLÖNY 2020. évi 125. számában, május 28-án jelent meg a 2020. évi XXXIV. törvény a Marek József Alapítványról, a Marek József Alapítvány és az Állatorvostudományi Egyetem részére történő vagyonjuttatásról.

A jogszabályban az Országgyűlés felhívja a kormányt, hogy az állam nevében tegye meg a szükséges intézkedéseket a Marek József Alapítvány közérdekű vagyonekezelő alapítvány formájában történő létrehozására. Az Alapítvány feladata kiemelten az Egyetem alapítói, fenntartói jogainak gyakorlása, működési feltételei, intézményfejlesztési céljai megvalósításának biztosítása, amelynek érdekében gazdasági tevékenysége keretében az alapító által rendelt, valamint az Alapítványhoz csatlakozók által nyújtott vagyont kezeli.

COVID-19

– egyetemi kronológia

Az Állatorvostudományi Egyetem 2019/2020. tanévének második felévére a koronavírus (COVID-19) járvány nyomta rá bélyegét. Az ezzel kapcsolatos tájékoztató anyagok magyarul intézményünk honlapján jelentek meg. Kronológiánkat jórészt ez alapján állítottuk össze.

2020. FEBRUÁR 7:

Az Állatorvos-tudományi Egyetem felkészült a járványügyi helyzet kezelésére

A koronavírushoz kapcsolódó járványügyi helyzetre tekintettel rendkívül fontos a megelőzés, ezért az Állatorvostudományi Egyetem nagy hangsúlyt fektet a tájékoztatásra és megfelelő intézkedések bevezetésére. Intézményünk rendszeresen egyeztet infektológiai szakemberekkel, folyamatosan informálódunk az aktuális járványügyi helyzetről, illetve napi rendszerességgel értekezletet tartunk e kérdéskörben, hogy a szükséges és leginkább megfelelő lépéseket megtegyük. A hazai és nemzetközi gyakorlatnak megfelelő biztonsági protokollt elővigyázatosságból az egyetem kidolgozta, amelynek legfontosabb tudnivalói az alábbiak:

- általános tájékoztató levelet küldtünk ki hallgatóinknak, illetve dolgozóinknak egyaránt a vírust érintő legfontosabb tudnivalók kapcsán,
- nyilatkozatot töltöttünk ki hallgatóinkkal és dolgozóinkkal az elmúlt heteket érintő távol-keleti, elsősorban kínai utazásaikkal kapcsolatban,
- akik az elmúlt 3 héten jártak Kínában, azok esetében részletes kérdőívet mérjük fel potenciális érintettségüket,
- a kérdőívek kapcsán az egyetem kockázatelemzést végez, amelynek kiértékeléséig arra kérjük az érintetteket, hogy ne látogassák az egyetemet, illetve annak eredményétől függően szükség esetén megteszi a további intézkedéseket,

- a nemzetközi és hazai protokollnak megfelelően a járvánnyal leginkább érintett területek kapcsán potenciálisan (bármilyen állampolgárságú, de az utóbbi napokban Kínából érkező vagy visszaérkező) veszélyeztetett hallgatók, illetve dolgozók tájékoztatást kaptak arról, hogy az elkövetkező két hétben ne látogassák az egyetemet,

- a járvánnyal szembeni alapvető védekezési mód a rendszeres és alapos kézmosás, amiről számos helyen figyelemfelhívó tájékoztatókat helyeztünk ki az egyetem területén,

- a vizes blokkokban kicseréltük a kézmosó folyadékokat nagyobb fertőtlenítő hatású virucid szerekre,

- megnöveltük a napközbeni takarítások számát is, amelyet kiterjesztettünk a kilitsek, ajtógombok, liftek és minden egyéb olyan terület fertőtlenítésére is, amely aktív használatban van hallgatóink és dolgozóink által,

- a kihelyezett új kézmosó folyadékok mellett további automata kézfertőtlenítőket telepített az egyetem,

- mindemellett javasoljuk és kérjük, hogy aki betegnek érzi magát, lehetőség szerint maradjon otthon, hiszen a legyengült immunrendszerre jóval veszélyesebb bármilyen vírus, illetve ezzel csökkenthető a járványok terjedésének kockázata,

- természetesen nagyon fontosnak tartjuk, hogy a koronavírus megelőzése során a potenciális érintettek ne érezzenek magukkal kapcsolatban kiközösítést, hátrányos megkülönböztetést, ennek érdekében az egyetem mentálhigiénés tanácsadója külön foglalkozásokat tart.

2020. MÁRCIUS 6:

Koronavírus: további intézkedések az egyetemen

Az Állatorvostudományi Egyetem a koronavírushoz kapcsolódó járványügyi helyzet miatt az eddigi intézkedéseit tovább szigorította. Ismételten felhívta a figyelmet a korábban kiküldött tájékoztatókban foglalt higiénés rendszabályok betartására és betartatására, folyamatosan gondos-

kodik az ehhez szükséges eszközök rendelkezésre állásáról. Emellett megkezdődött a jövőbeni egyetemi rendezvények megtartásának felülvizsgálata. Az Egyetem folyamatosan figyelemmel kíséri az Operatív Törzs közleményeit és az azokban foglaltaknak megfelelően jár el.

Ismételten felhívjuk hallgatóink, munkatársaink és vendégeink figyelmét: ha valaki fertőzött területen járt a közelmúltban és magán tüneteket lát, köhögés, torokfájás, levertség észlel, akkor maradjon otthon, telefonon értesítse háziorvosát, vagy hívja a Nemzeti Népegészségügyi Központ 06 80/277-455 vagy 06-80/277-456 zöldszámait!

2020. MÁRCIUS 11:
COVID-19 Rektori tájékoztató hallgatóknak

Kedves Hallgatók!

A tömegtájékoztatási eszközökön számos, sokszor egymásnak is ellentmondó hír jelenik meg a koronavírussal kapcsolatban.

Hallgatóink folyamatos tájékoztatása, egészségük védelme, valamint az Egyetemünkön 233 esztendeje folyó oktatás zavartalan biztosítása érdekében alábbiakról tájékoztatom, valamint lentiokról rendelkezem.

1) A koronavírus világszintű megjelenése óta Egyetemünk megtett és betartott minden elővigyázatossági intézkedést. Hallgatóinkat több ízben, folyamatosan tájékoztattuk.

Magyarországon az európai országok jelentős részéhez képest, valamint világviszonylatban alacsony a koronavírus megbetegedések száma.

Egyetemünkön nincs jelen a humán koronavírus.

2) A koronavírus megelőzésének egyik leghatásosabb módja a nagy létszámú, zárt térben történő társas érintkezési lehetőségek korlátozása. Ezért a Kormány mai döntése értelmében a hallgatók szá-

mára határozatlan ideig távoktatási tanítási formát és intézménylátogatási tilalmat rendelkezik el.

3) A távoktatás keretében március 16. napjától a tanórák és vizsgák interneten keresztül kerülnek megtartásra. A távoktatás technikai részleteiről külön küldünk információt.

4) A hallgatói intézménylátogatási tilalom keretében a hallgatók a Kollégium kivételével március 12. napjától nem léphetnek be az Egyetem területére. A Kollégium március 14. napjától zárva tart.

5) Jelenleg Magyarországon az európai országok jelentős részéhez képest, valamint világviszonylatban alacsony a koronavírus megbetegedések száma. Ezért, amennyiben a hallgató a távoktatási időszakban elhagyja Magyarország területét, és időközben végetér a távoktatási időszak és az intézménylátogatási tilalom, a hallgató magyarországi visszatérését követően további 14 napig az Egyetem területére nem léphet be.

A koronavírus gócpontokról és fokozott/magas kockázatú területekről a <https://koronavirus.gov.hu/> honlapon, illetve a Külgazdasági és Külügyminisztérium Konzuli Szolgálatának honlapján (<https://konzuliszolgalat.kormany.hu/utazasi-tanacs>) található naprakész információ.

6) Mindenkit nyomatékosan kérek az általános járványügyi előírások betartására.

Egyetemünk honlapján tájékoztató és kapcsolódó eljárásrend magyarul a <https://univet.hu/hu/koronavirus/>, angolul a <https://univet.hu/en/coronavirus> elérhetőségen található.

Kérdéseiket, bejelentéseiket a health@univet.hu e-mail címen tehetik meg.

A Kormány [koronavirus.gov.hu](https://www.koronavirus.gov.hu) és www.facebook.com/koronavirus.gov.hu oldalain folyamatosan frissülő, hiteles és naprakész információk, valamint általános tájékoztatók olvashatók a koronavírusról, illetve válaszok a leggyakrabban ismételt kérdésekre. Az ingyenesen hívható információs vonalak a 06 80 277 455 és a 06 80 277 456 telefonszámokon a hét minden napján, a nap 24 órájában elérhető.

Dr. Sótonyi Péter
rektor

2020. ÁPRILIS 30:

A vizsgáztatásról

Kedves Kollégáim!

Tisztelt Oktatók!

A jelen járványügyi vészhelyzet speciális kihívások elé állít mind oktatót mind hallgatót a közeli vizsgaidőszakban. Ahogyan azt már korábbi, kollégáimhoz, és hallgatóinkhoz is eljuttatott videóüzeneteimben is jeleztem, fontosnak tartom, hogy azt értékeljük, amit tud, és nem azt, amit nem tud a diák.

Mivel a hagyományos számonkérési környezet és eszközrendszer nem áll rendelkezésünkre, nekünk is le kell adnunk – gyakran maximalista – elvárásainkból. Be kell látni, hogy lehetetlen megakadályozni azt, hogy a hallgatók otthonaikban a vizsgák során segítséget vegyenek igénybe, hiszen ez gyakran még a tantermekben sem sikerül.

Információim szerint több oktató a csalások megakadályozása érdekében nagyon rövid időt ad a tesztkérdések megválaszolására. Már több visszajelzést kaptam, hogy a hallgatók "pánikolnak", a tesztek/vizsgák rendkívül rövid idejére panaszkodnak. A villám-válaszidő alatt kitöltött feladatlap nem feltétlenül tükrözi a hallgató tudását. A nyugodt vizsgázás és a jókedv többet ér ebben a helyzetben, mint a hallgatókra helyezett extra nyomás – csupán azért, hogy mindenáron ragaszkodjunk vélt vagy valós minőségi követelményekhez.

Kérem ezért minden Oktatótársamat, minden vizsgáztató Kollégámat, hogy ebben a vizsgaidőszakban ne szigorítsunk, hanem éppen ellenkezőleg, próbáljunk meg rugalmasabbak lenni. Többet nyerünk azzal, ha nem felesleges pánikot és stresszt okozunk a hallgatóság körében, hanem sikerélményt nyújtunk. Reményeink szerint előbb vagy utóbb visszaáll a normális munkarend, nem mindegy, hogy 1500 csalódott, vagy igaz, hogy fáradt, de vidám hallgató tér vissza ősszel a Campusunkra. Aki

a vizsgáit sikerrel és frusztráció nélkül leteszi, biztosan vissza is jön.

Bízom benne, hogy visszatekintve kiválóan teljesített kihívásnak tekintjük Egyetemünk életében ezt az időszakot, és nem keserű tapasztalatnak.

Üdvözlettel:

Dr. Sótonyi Péter
rektor

2020 MÁJUS 19:

COVID-19 tájékoztatás a nyitásról

A koronavírus-járvány elleni védekezésért felelős Operatív Törzs döntése alapján, 2020. május 18-tól Budapesten megszűnt a kijárási korlátozás. A fővárosi felsőoktatási intézményekre vonatkozó korlátozások bizonyos részleteiről az ezt követő időszakban a rektorok dönthetnek. Az Állatorvostudományi Egyetem a kijárási korlátozás megszűntétől függetlenül egyes védelmi intézkedéseket érvényben hagy és azok szigorú betartását kéri hallgatóitól, oktatóitól és munkatársaitól.

A tavaszi félév oktatási időszaka április 30-án véget ért, a jelenleg zajló vizsgaidőszakban, a korlátozások megszüntetése ellenére, Egyetemünk nem változtat a korábban kidolgozott online vizsgáztatási rendszeren.

Az Egyetem hallgatói különleges esetekben (TDK, diplomadolgozat készítés, demonstrátori feladatok, ügyintézés) a járványügyi intézkedések szigorú betartása mellett mostantól beléphetnek a campus területére. Az Egyetem kollégiumának látogatása továbbra sem engedélyezett.

Magyarországon a koronavírusos esetek száma egyre csökkenő tendenciát mutat, melynek megtartása mindannyiunk közös érdeke, ezért kérjük, hogy az Egyetem területére lépve használják a kihelyezett kézfertőtlenítőket, tartsanak megfelelő távolságot és ne feledkezzenek meg a szájmaszk viseléséről.

Dr. Sótonyi Péter
rektor

Ballagás a világhálón

"Hiányoznak, visszavárjuk Önöket"

Az öregdiákok iskolájuk iránti hűségének számos szép megnyilvánulását ismerjük. Az Egyetem április 30-i virtuális ballagása viszont arra mutatott szívhez szóló példát, hogy a tanári kar mennyire megbecsüli a hallgatókat.

BALÁZS GUSZTÁV

Szólj, gondolj, tégy jót, s minden szó, gondolat és tett tiszta tükörként fog visszamosolyogni rád – idézte Vörösmarty Mihály gondolatát dr. Bodó Gábor professzor a Zimmermann előadásban. A reformkor költője 220 éve született, nem sokkal az egyetem alapítása előtt. Erre gondolva érezhetjük át igazán, hogy nemcsak művészi alkotások hatnak az utókorra évszázadokon át, hanem egy jól meggyökeresedett iskola is képes emberöltőkön keresztül új hajtásokat hozni.

A ballagás – aminek a végzős hallgatók ezúttal fizikai valójukban csak távoli részvevői lehettek egy YouTube csatormán –, az aulában kezdődött **DR. SÓTONYI PÉTER** rektor ünnepi beszédével:

Kedves Hallgatók!

Nagy-nagy szeretettel köszöntöm Önöket a virtuális téren keresztül a szokásos tavaszi ballagásunkon!

Egyetemünkön, ahol 233 éve folyik az oktatás, a ballagás idén sem maradhat el. Még akkor sem, ha a vírus olyan térbe kényszerít bennünket, ami nem a mi világunk. Mi olyan miliőben érezzük magunkat otthon, amelyben a hallgatók és az egyetemi munkatársak együtt élnek egyetemi életüket.

Sajnos ez az év ide kényszerít bennünket, de ahogy Önök megtartották a hallgatói koncertet és az Equus Napokat az online térben, ugyanúgy mi is készültünk egy kis meglepetéssel, hogy ne maradjon el az idei ballagás sem. A ballagás, amely Magyarorszá-

gon régi hagyomány. Selmecebányáról indult 150 évvel ezelőtt és száz éve már általánossá vált szinte minden iskolatípusban. Ez az az alkalom, amikor a végzősök búcsút vesznek az Alma Matertől, újra végiglátogatják azokat a tantermeket, ahol életük legszebb éveit töltötték el.

Mi azt valljuk, hogy az ember értelem és érzelem ötvözet. Egyetemünk arról ismert, hogy itt sokat kell dolgozni, sokat kell tanulni. Nem a munka nélkül megszerzett diplomák csa-

lóka világa ez, itt a mindennapos értékteremtő tevékenység a jellemző. Ez a példa álljon Önök előtt is mindig, hiszen a világ legszebb hivatását választották, állatokat fognak gyógyítani és megismerik a természet csodáit.

Bízom benne, hogy soha nem válnak el tőlünk, mindig visszatérnek az Egyetemre, hiszen ez az egyetlen állatorvos-képző az országban, s ez egyben az állatorvosi kar együvé tartozásának forrása.

Hamarosan végigjárjuk a Campust, amely Önök nélkül élettelen épület-együttesség. Equus napi köszöntőmben is elmondtam, hogy nagyon hiányoznak és visszavárjuk Önöket. Bízom benne ugyanakkor, hogy a lehetőségeinket maximálisan kihasználtuk és az oktatásunkat úgy tudtuk az online térben folytatni, hogy ez Önöknek a legkisebb kényelmetlenséget, kellemetlenséget okozta. S ha most nincsenek is itt, megígérem, hogy jövő év február 26-án, pénteken 10 órakor doktorná fogadom Önöket.

Biztos vagyok benne, hogy a jövő héten elkezdődő vizsgáikat sikerrel teszik le. Ehhez mi is mindent meg fogunk tenni. És kérem, hogy a tanulás

mellett gondolják végig azt az öt évet, amit itt töltöttek, hiszen annak idején még a Szent István Egyetemre iratkoztak be, de az Állatorvostudományi Egyetemen ballagnak és kapnak diplomát. Büszke vagyok rá és nagy örömet jelent számomra, hogy oktathattam Önöket. Ilyen hallgatósága egyetlen egy magyar felsőoktatási intézménynek sincs, s erre legyenek büszkéik!

Pillantsanak be velünk együtt az előadótermekbe, parkunk szegleteibe, amiket végigjárnak, de ősszel, ha visszajönnek, sétálják újra végig ezt az utat! Minden tanszék szeretettel fogja várni Önöket. De a tavaszi ballagásnak most van itt az ideje, ezt nem halaszthatjuk el.

Reménykedem, hogy jóra minősítik a munkánkat, hiszen a gyümölcseről ismerszik meg a fa és Önök a gyümölcsei a munkánknak.

Kívánok a lehető legtöbb szakmai sikert és sok boldogságot életükben!

Gondoljanak vissza mindig nagy szeretettel az itt eltöltött évekre!

Isten kísérje Önöket útjukon, Isten áldását kérem tevékenységükre, egész életükre!

DR VINCZE ZOLTÁN egyetemi docens, a Kémia Tanszék vezetője:

Kedves Ballagók! Az alaptudományi tanszékek nevében, beszédem legelején szeretnék Önöknek a legjobbakat kívánni! A jókívánságok tekintetében nem különbözik ezek ballagás az előzőektől. De minden más tekintetben igen! Mégis örülök, hogy itt lehetek és köszönhetem a végzősöket.

Amikor az István utcában kerültem,

akkor a barátaim azt mondták, hogy az egyetem egy jó munkahely, csak hallgatók ne lennének. Hát az az igazság, hogy az elmúlt másfél hónapban ezt a verziót kipróbáltuk és bizony nem jó az egyetem hallgatók nélkül! Hiszen ugyanúgy bemegyünk a laborokba, a műtőkbe, elvégezzük a feladatainkat, sőt még előadásokat is tartunk – egy laptopnak. De ez nem az igazi! Egy laptop még unatkozni sem tud rendszeren.

Ezért annak örülök, hogy az itt eltöltött öt évük java étellel teli kampuszon zajlott. Ezekben az években volt minden! Öröm, bánat, örömkönyök és nem örömkönyök – és azt is tudom, hogy mi, alaptudományi tanszékek ezekben vastagon benne voltunk, s itt alapvetően az örömkönyökre gondolok. Rengeteg mindent tanultak és persze rengeteg mindent el is felejtettek, de ez nem gond. Én úgy érzem, hogy amit az ember megtanul, használ és elfelejt, az ugyanúgy változtatja, ugyanúgy befolyásolja a világvéleményét, a gondolkodását, a feladatmegoldó készségét, mint ami megmarad és éppen

ezek a készségek azok, amik egy változó világban szükségesek a helyálláshoz a szakmai ismereteken kívül. Ezek alkalmazásához kívánok a következő években nagyon sok sikert!

DR. BODÓ GÁBOR egyetemi tanár, a Lógyógyászati Tanszék és Klinika vezetője

Üdvözlöm a ballagó hallgatókat! A Zimmermann előadóteremben nekem jutott az a megtisztelő felkérés, hogy néhány szót szóljak Önökhöz.

A negyedéves hallgatókat előadásaink kezdetén rendszeresen megkérdezem arról, hogy hányan érdeklődnek a ló iránt, hányan lovagolnak rendszeresen, illetve kedvenc állatuk-e a ló. Saját hallgatói tapasztalataimhoz viszonyítva boldogító tény, hogy a

mai hallgatók 30-40 százaléka azt feleli, rendszeresen találkozik, foglalkozik lovakkal. A másik kérdésem az, hogy hányan szeretnének majd orvoscént lóval foglalkozni. E téren már szerényebb az arány, a hallgatóság 10-15 százaléka felel igennel.

Remélem, hogy a szűk hat év, amit az Állatorvostudományi Egyetemen töltöttek, elegendő lehetőséget nyúj-

tott ahhoz, hogy az állatorvosi pályák széles spektrumából ki tudják választani azt a szezletet, ami a legjobban érdekli Önöket.

Az ember életében sokszor egy apró esemény válik meghatározóvá. Én 15 évesen szereztem ilyen élményt. Egy gidrán lovat lovagoltam, amely lesántult. Az akkori állatorvos először a

csüdjét, majd a vállát kezdte agyagozni. Heteken keresztül folytatta, amiből arra a következtetésre jutottam, hogy hát bizony nem teljesen sikerült rájönnie, hogy hol is van a sántaság. Ha talán jobban emlékezett volna Sótonyi professzor úr itt látható csodálatos anatómiai ábrájára, és

ezen belül kereste volna a sántaság okát, talán tovább jutott volna. Ekkor döntöttem el, hogy lósebész szeretnék lenni és ezen belül is lóortopédiával szeretnék foglalkozni. Tapasztalatomból kiindulva is arra bíztatlak benneteket, hogy tűzzetek ki igen komoly célt magatok elé, még akkor is hogyan nehezen átugorhatónak tűnik és ha mindent megtesztek az eléréseért, akkor biztos állíthatom, hogy el is éritek. Ehhez kívánok jó egészséget! A 220 éve született Vörösmarty Mihály gondolatával szeretném zárni köszöntőmet és búcsúzni tőletek: „Szólj, gondolj, tégy jót s minden szó, gondolat és tett tiszta tükörként fog visszamosolyogni rád.”

DR. JERZSELE ÁKOS egyetemi docens, rektorhelyettes, a Gyógyszer-tani és Méregtani Tanszék vezetője:

Kedves Hallgatók, kedves leendő Kollégáink! Harmadéven találkoztunk először amikor még nem tudtátok, hogy cirka hat hónap alatt ötszáz gyógyszernevet kell majd megtanulnotok, ami alig néhány százszoros fejlődés volt az addig ismert Algopyrinhez vagy Panadolhoz képest. Nagyon remélem, hogy azóta 50-100 körül stabilizálódik a gyógyszerek száma a fejetekben – sebészeknek azért kicsit kevesebb is elég. És a korábban említett két szerről már tudjátok, hogy macskáknak ne adjátok.

Egy laza negyedéves toxikológia után következett a nem annyira könnyű vizsgával záruló Antimikrobiális rezisztencia tárgy, amely mégháborúba torkollott az évfolyam és a tanszék között. Kizárólag azért nyertetek, mert sokkal többen voltatok. Most pedig, ebben a különleges helyzetben kiderült, hogy gyakorlatilag minden gyógyszernek van valamilyen hatása koronavírus vagy az általa okozott betegség ellen, legyen az malária ellenes szer vagy a viselkedést módosító antidepresszáns szer vagy féregellenes vagy vérnyomáscsökkentő vagy ebola ellenszer. Sebj, mire a kettőt köhögő hipochonderek mindezekkel végigkezelik magukat, legalább senki nem lesz férges, maláriás, magas vérnyomásos vagy örült.

Az viszont biztos, és most kivételesen komolyan mondom, hogy a fertőzés első fázisában nagyon fontos az immunrendszereteket trenírozni. Tessék multivitamint, probiotikumot szedni, egészségesen élni és mozogni és a dohányzást abbahagyni. És amit minden ballagási beszédem végén elmondok – s ez a harmadik, tehát azért nem egy évszázados hagyomány –, használjátok ki a most előtettek álló öt évet, hiszen most van az

agyatok befogadó állapotban, most vagytok a legmotiváltabbak és a leginkább tudásra szomjasak. Velem már néha előfordul, hogy nem tudok elsőre megjegyezni egy gyógyszernevet, ami ezelőtt elképzelhetetlen volt. Jó, mondjuk Remdesivir a neve és természetesen koronavírus ellen tesztelik.

Sok sikert kívánok mindenkinek és nagyon jó egészséget ebben a különleges időszakban. Minden jót Nektek!

DR. NÉMETH TIBOR egyetemi tanár, rektorhelyettes, a Sebészeti és Szemészeti Tanszék és Klinika vezetője

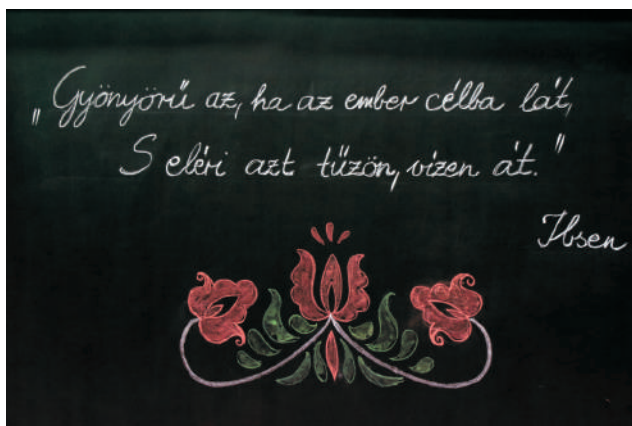
Kedves ötödéves ballagó diákok! A klinikai tanszékek nevében nekem jutott az a szerencse, hogy üdvözölhetem Önöket ezen a speciális, úgynevezett virtuális ballagáson, amely számos különleges érzelmeket kelt az emberben. Először is, bizonyító erejűen tapasztaltuk meg, hogy hallgatók nélkül az Egyetem és az egyetemi élet bizony nem olyan, mint velük. A második: ez egy olyan rendezvény,

amelyről a főszereplők hiányoznak. Hiába ugyanaz a színhely, hiába vannak itt a tanárok. Végül arra gondolok, hogy ez az esemény azt a reményt kelti bennünk, hogy amilyen gyorsan több ezer darabra esett szét a mi kis egyetemi világegyetemünk, olyan erővel és gyorsasággal születik majd újra, ahogyan az iskolánk ismét megnyitja kapuit a hallgatók előtt.

Talán nem túlzás azt mondani, hogy a klinikai oktatás szenvedte a legmélyebb sebeket az utóbbi hetekben.

Bár az előadásokat és a tematikus gyakorlatokat is át tudtuk menteni az online térbe, eddig nem használt és nem tapasztalt technikákkal, a hallgatók hiányában a betegellátási gyakorlatokat természetesen el kellett engednünk.

A klinika működik, mert az egyéb feltételek rendelkezésre állnak. De azt minden oktató társam megerősítheti, hogy ez a klinika nem az a klinika, amely hallgatókkal teli, és amit eddig megszoktunk. Az Önök hiánya is azt mutatja, különleges szerencsében részesülünk klinikusként, hogy hallgatókkal együtt művelhetjük a szakmát.

Önök még nehezebb helyzetben vannak, mint többi diáktársuk, hiszen diplomázás előtt állnak. Klinikus oktatótársaim nevében mondhatom, hogy mi mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy idővesztés nélkül és sikeresen abszolválhassák a klinikai tanulmányaikat. Ebben a szellemen szeretnék Önöknek minden jót, jó egészséget kívánni a mielőbbi találkozás reményében!

DR. KOSZTOLÁNYI ANDRÁS egyetemi docens, az Ökológiai Tanszék vezetője

Kedves Végzős Hallgatók! Ez egy rendhagyó vagy inkább különös év. A ballagás is különös, nemcsak azért, mert Önök nem lehetnek itt a teremben, hanem azért is, mert ebben az évben a táblára a rajzot nem az alsóbb éves hallgatók készítették, hanem tanszékünk egyik munkatársa próbált a szakdolgozati témáikhoz kapcsolódó illusztrációkat készíteni.

Jelenleg még Önök előtt áll a záróvizsga, de körülbelül két hónap múlva megkapják az oklevelüket. Tudom, ez most még távolinak tűnik, de eddigi teljesítmények alapján az esemény bekövetkezésének valószínűsége magas. Ahhoz, hogy ez a valószínűség minél jobban közelítsen az egyhez, azt javaslom Önöknek, hogy a vizsgára való felkészülés során ne csak a mások által esetleg kidolgozott tételeket tanulják meg, hanem törekedjenek az összefüggések felismerésére és megértésére.

Nehéz jó biológus kutatónak lenni, mert alapos tárgyi tudás nélkül nem lehet értelmes, valid kérdéseket feltenni, az összefüggések ismerete nélkül csak nagyon egyszerű, nem átfogó kérdéseket tudunk vizsgálni.

Próbáljanak meg ezeket szem előtt tartva készülni a vizsgára, hogy amikor átveszik majd az oklevelüket, a biológia tudományának minden fő részét ismerő szakemberek lehessenek.

A magam és a tanszék munkatársai nevében mindehhez szeretnék sok sikert és minden jót kívánni!

Hallgatói koncert 2020

Az idei koncert volt a harmadik, amin részt vettem, emellett pedig az első, aminek szervezésében megkaptam a stafétát *Ziszi*s Arisztól, aki persze továbbra is segít mindenben. Időben el is kezdődött a koncert szervezése, és már egészen jól állt minden, amikor jött a hír, hogy ez a félév másképp alakul, mint az eddigiek. Természetesen elfogadtuk, ahogy lett, de azért szomorúsággal töltött el, mivel lelkes is voltam és sok munkát is fektettem bele.

Az online koncert gondolata korábbi HÖK elnökünk, *Erdélyi Jázmin Luca* agyából pattant ki, aki néhány nappal a karantén kihirdetése után hívott fel, és javasolta ezt a lehetőséget. Nagyon megörültem neki! Egyrészt azért, mert így mégis megtarthatjuk a koncertet, így csak nem vész el teljesen az eddigi munka, másrészt pedig már elkezdtek születni a különböző kreatív internetes karantén videók, és így lehetőségünk adódott valami hasonló létrehozására nekünk is.

Felkerestünk mindenkit, akik jelentkeztek a „rendes” koncertre is. Voltak, akik visszatérő résztvevői a koncerteknek, de akadtak olyanok is, akiknek ez volt az első. Személy szerint nagyon örültem annak, hogy az első évfolyamról többen is felléptek, illetve hogy a külföldi hallgatótársakat is sikerült bevonni.

A felvételeket minden előadó az otthonában készítette (vagy a munkahelyén – *dr. Sarkadi István*), amiket elküldtek Lucának. Ő vágta az egyes felvételeket össze egy nagy videóvá. Az egyes műsorszámok előtti konferálások során szerettük volna elérni, hogy a bevezetés valamilyen ünnepélyes/hivatalos, de közben mégis közvetlen hangvételű legyen, ezért készítettük a felvételeket a kertben, finom borok társaságában.

Az én egyszemélyes duóm ötlete az otthoni, debreceni zeneiskola egyik tanárától jött, akivel korábban készítettünk hasonló felvételeket. A karantén során sok hasonló videó készült, és akkor úgy gondoltam, miért ne lehetne nekünk is megcsinálni, Luca pedig ennek semmi akadályát nem látta.

Danyi Zoltán

Esztefán Abigél

Csurgay Kristóf

Rand Khoury

Fehér Sára

Syrinx Állatorvosai Kórus

Az összetartozás szép példája

Április 8-án volt a premierje a 14. Állatorvos-hallgatói Koncertnek. Igen, premierje, mert azóta is mindenki megnézheti a világhálón. Megnyitójában dr. Sótonyi Péter rektor az üres aulából a résztvevőkhöz szólva kiemelte: – Minden tisztelem a közreműködő hallgatónak, akik az ország legnehezebb egyetemén is képesek különböző művészeti ágakban profi teljesítményt nyújtani. Ez nagyon kemény munka, ráadásul online formában valósult meg. Az összetartozás olyan szép példáját mutatják, amire csak kevesek képesek. Ezért vagyok olyan büszke Önökre!

Madarász Noémi

Szobota Anna

Erdélyi Jázmin Luca

Zsizisz Árisz

Dr. Sarkadi István

Danyi Zoltán

– A zenetanulás hozzátartozott a családkhoz. Két testvérem van, és mindhárman a debreceni zeneiskolába jártunk (a városban közismert nevén a Zenedébe). Őcsém még most is ott tanul, a nővérem pedig zeneművészeti szakközépiskolába is járt a gimnázium után. Szóval mindannyian lehetőséget és kifejezett támogatást kaptunk otthonról a zenetanulásra – vallja Danyi Zoltán. – A rézfúvós hangszerek úgy tetszettek meg, hogy egy vadászismerős megmutatta a kürtjét A zeneiskolába vadászkürtre jelentkeztem, azonban valahogy nem sikerült egyről a kettőre lépni. Ezért a tanárnőm, Szabóné Puskás Ibolya javasolta, hogy próbáljuk ki a trombitát, ami jó váltásnak bizonyult. Tíz évig jártam a zeneiskolába. Mielőtt Pestre kerültem, több zenei együttesben is játszottam. A zeneiskola zenekaraiban, egy amatőr szimfonikus zenekarban, és egy nagyobb rézfúvós együttesben, valamint az akkori diáktársak bandáiban volt alkalmam kipróbálnom a könnyedebb műfajokat is.

Nem lehet fontosabb témát találni az elmúlt tanévről annál, mint hogy miként oldotta meg az Egyetem a távolléti oktatás azonnali feladatát a koronavírus járványban. Márciusban egyik napról a másikra az internet vált az állatorvos- és biológusképzés tananyagainak szállító eszközévé. Logisztikai váltás történt, s annak minden zökkenője ellenére is sikerült elérni a célt: a képzés folyamatosságát. Bella Dezső, az Informatikai és Biztonsági Igazgatóság vezetője beszélgetésünkben elmondja, az még nem távoktatás, ha feltöltünk egy diasort vagy egy word dokumentumot egy weboldalra. De már nincs elérhetetlen távolságban a tanárok és a hallgatók közti interaktív kommunikációt lehetővé tevő webinarium, azaz webkonferencia és zajlanak az e-learning tananyagfejlesztések. Az egyetem célja, hogy a jövőben szükség esetén gombnyomásra át tudja állítani a működését távoktatásra. Arra is kitérünk, hogy a járvány egy éven belül igazolta, érdemes volt fejleszteni és koncentrálni az egyetem szervezeti rendszerében a különböző biztonsági területeket.

Bella Dezső informatikai és biztonsági igazgató:

A járványban született távoktatás képzésünk elemévé válik

BALÁZS GUSZTÁV

– Volt-e az egyetemnek távoktatási stratégiája?

– Az online oktatásra való áttérés nem volt kőbe vésett feladatunk, hiszen egyetemünkön tradicionális, nagy gyakorlati igényű képzés zajlik. Ide be kell jönni a hallgatóknak, itt meg kell fogniuk az állatokat. Csírái persze már voltak a távoktatásnak. E-learning kurzusokat indított a Biomatematika Tanszék és a Hutyra Ferenc Könyvtárban *Bikádi Katalin*. A Kommunikációs és Nemzetközi Kapcsolatok Osztály két éve alkalmaz online felvételiztető rendszert a leendő hallgatók részére. Ugyanott egy éve dolgoznak azon, hogy miként lehetne a Moodle keretrendszerbe átemelni tantárgyakat és segíteni a továbbképzést is távoktatással. Ezek a kezdeményezések különállóan fejlődtek, nem voltak közös rendszerbe szervezve.

– Mégis, egyik pillanatról a másikra kellett egy új „hadtestet” bevetni a képzés folyamatossága érdekében. Hogy emlékszik vissza e rendkívüli tavasz első pillanataira?

– A koronavírus terjedésének megelőzése érdekében a kormány elrendelte, hogy március 12-étől a hallgatók nem látogathatják a felsőoktatási

„Új ismeretátadási eszközöket kell használni”

intézményeket. A legtöbb egyetem előre hozta a tavaszi szünetet március 16-ára, mondván, így egy hetet nyernek a felkészülésre. *Dr. Sótorny Péter* rektor úr már a vietnámi látó-

gatása idején kiadta a feladatot, hogy kezdjük el az előkészületeket a hallgatók közvetlen részvétele nélküli oktatásra, s március 10-i hazaérkezése után katonásan rövid határidőket szabott meg. Meg kellett teremteni a szükséges és elégséges feltételeket ahhoz, hogy az Állatorvostudományi Egyetemen már március 16-án, „menetből” elinduljon a távoktatás.

– Mi volt a teendő?

– A feladat korántsem korlátozódott csak informatikai és technikai teendőkre, sőt, nagyobb részük az oktatásszervezési kollégákat mozgósította. A változás nagy terhet rakott az oktatók és az asszisztencia vállára, hiszen új ismeretátadási eszközöket kellett használniuk, másképp kellett tartaniuk a kapcsolatot a hallgatókkal. A hallgatóknak is fel kellett készülniük arra, hogy az egyetem falain kívül, otthon is az egyetemen érezzék magukat a nap

nagy részében, el tudják választani egymástól a tanulást és a magánéletet. Az otthoni munka persze egyik oldaltól sem volt idegen.

Valljuk meg őszintén, az oktatást szolgáló informatika technokrata módon néha olyan feltételeket szab, amiket nehezen tudnak teljesíteni a felhasználók. Éppen ezért nagy segítség volt számunkra, hogy az akadémiai szféra támogatta a munkánkat. *Dr. Ózsvári László* oktatási rektorhelyettes és *dr. Mátis Gábor* oktatási igazgató az ütközéseket is derekasan állták, segítettek összehangolni a két oldal elvárásait, lehetőségeit.

– Milyen csatornákon indult el a távoktatás?

– Az online távoktatás a Neptunon keresztül történt, a Neptun Meet Street felületre töltöttük fel az előadások és gyakorlatok anyagát. Konzultációra, a hallgatók kérdéseinek a megválaszolására az Office 365 Microsoft Teams szoftverét használtuk, valamint a számonkéréseket és ZH-kat a Neptun Unipoll

rendszerén keresztül bonyolítottuk le. Ezek kezeléséről körlevelet küldtünk minden érintett egyetemi polgárnak.

Viszonylag hamar belerázódott a munkába mindenki. Akik technikai hiányosságokat tapasztaltak, azok ügyesen áthidalták a problémájukat más programok használatával, mint a Google Hangouts, vagy más online kommunikációs platform. A hivatalos csapásirány viszont az NMS és az O365 Teams.

Égett a forró drót az intézmények és az Innovációs és Technológiai Minisztérium között. Folyamatosan egyeztetünk arról, hogy melyik felsőoktatási intézmény mit használ esetleg már évek óta. Április 30-án dr. Bódis József államtitkártól kaptunk is egy összefoglalást a távolléti oktatással kapcsolatos jó tapasztalatokról és ezen nagyon jól nézett ki, hogy mi kezdtük a sort.

Dr. Ózsvári László az összefoglalóhoz készített egyetemi anyagban leírta, hogy március 16-tól a legszükségesebb és legelégsebb módon elindult a távoktatás. A hallgatók a saját Neptun felületükön tudnak hozzáférni a tananyagokhoz. Kiemelte az Informatikai Osztály szakmai és technikai támogatását. A demonstrációk közvetítéséhez sportkamerákat szereztünk be, amiket az oktatók szabadon tudtak mozgatni például egy-egy boncolás vagy műtét során ráközelítve az adott tanulmányozandó szövegre.

– A prompt feladatok megoldása mellett mire törekedtek még?

– A fenntartónak írt összefoglalóban is megemlítettük, hogy két úton indultunk el. Az első az adott pillanatban a szükséges feltételek előteremtése, hiszen az egyetem akkor létezik, ha oktat. Ezzel egy időben elkezdjük kidolgozni azt az eljárásrendet, hogy miként tudjuk professzionálisan, hosszú távon, megnyugtatóan folytatni a távoktatást. Ehhez a Moodle nyílt forráskódú E-learning keretrendszert választottuk. Felvettük a kapcsolatot az Óbudai Egyetemmel, nekik régebb óta külön távoktatási központjuk van. Úgy gondolom, hogy az még nem távoktatás, ha feltöltünk egy diasort vagy egy word dokumentumot egy weboldalra. Arra is szükség van, hogy akár fejeze-

tenként vagy kurzusonként beiktassunk egy-egy ismeretellenőrző tesztet, aminek a kitöltésével ellenőrizhető, hogy megértette-e az anyagot a hallgató. Interaktív, esetleg animációval összekötött grafikákra is szükség van. Az e-learning tananyagfejlesztések mellett olyan webinárium, azaz webkonferencia rendszer kialakítása is célunk, amely interaktív kommunikációt tesz lehetővé tanárok és hallgatók között. Például az előadásba vagy gyakorlatba számítógépen bekapcsolódó hallgatók meghatározott formában kérdéseket tudjanak feltenni a tanárnak. Fejlesztéseinkkel szeretnénk elérni, hogy a jövőben, szükség esetén mintegy gombnyomásra át tudjuk állítani a működésünket távoktatásra.

– Miért érzi ezt szükségesnek?

– A járvány megváltoztatta a gondolkodásunkat. Úgy tűnik, a Kormány időben és jól reagált a pandémiára, elkerültük annak a verőbanását. De bármikor jöhet egy másik veszélyhelyzet. Az

egyetem elemi érdeke, hogy megtartsa évtizedek alatt kiküzdött jó hírét, amit tudós generációk minőségi kutatása és oktatása alapozott meg. Hallgatóink és családjaik tetemes anyagi áldozatot hoznak a diploma megszerzéséért. Nem veszíthetünk a versenyből. Az akadémiai szféra és a számára szolgáltató Informatikai Osztály a legjobb teljesítményre törekszik. Ami rajtunk múlik, meg kell tennünk. És nem tudjuk, hogy az a sok ország, ahonnan hozzánk jöttek a hallgatók, mikor engedi vissza őket Magyarországra. Kérdéses, miként befolyásolja a járvány a jelentkezéseket? Mindennek az egyetem létét befolyásoló gazdasági hatása van. Elemi kötelességünk, hogy úgy szerezzünk új hallgatókat, hogy lássák, a tandíjért gondoskodunk a távoktatási hozzáféréstől és biztosítjuk őket arról, hogy amint feloldódik a veszélyhelyzet, az Egyetem tárt kapukkal fogadja hallgatóit, mert ide

el kell jönni tanulni, részt kell venni a gyakorlatokon.

– Az internet használói ritkán számolnak a kapacitások végeességével, úgy vélik, hogy az információs szuperstrádán mindenki elfér, sosem telnek meg a képzeletbeli szerelvények, amiken sokfelé utazunk.

– Ha egy oktató videót nagyon jó, akár 4K minőségben szeretnénk feltölteni, a nagy méretű fájl sok tárhe-

"Mi kezdtük a sort a tárca összefoglalójában"

lyet foglal el. Hamar leszűkülhet, elfogyhat a sávzélesség, ha sokan jogsultak a belépésre, márpedig egyetemünkön közel kétezer hallgató tanul. István utcai kampuszunk közel egy gigabájtos internet kapcsolattal rendelkezik. Ha a lakoságnak kínált szolgáltatói csomagokat nézzük, akkor ez nem is olyan nagy. Különbséget kell persze tenni a kettő között. A nagyváltali hálózatok dedikáltak, vagyis, ha gyerekek potyognak is le az égből, a sávzélesség le- és feltöltésnél is garantált.

Nekünk ezzel a sávzélességgel kell gazdálkodnunk, ez is több millió forintba kerül évente. Ez a sávzélesség nem is lenne elég. A tisztaszoftver program keretében a kormány finanszírozza az Office 365 használatát az oktatásban, miáltal felhő struktúrában helyezhetünk el oktatási anyagokat, s azok a föld bármely pontján elérhetőek.

A járvány kitérésekor szinte az összes nagy tech cég, mint a Microsoft, a

Google és az Acrobat felajánlották az ingyen hozzáférési lehetőséget távoktatáshoz és további engedményeket adtak az otthoni munkához. Hazai cégek sora is megkeresett bennünket hasonló gesztusokkal, hisz a távoktatás nagy piaci részesedést ért el.

– Milyenek a hallgatói visszajelzések?

– A Kommunikációs és Nemzetközi Kapcsolatok Osztály számos online csatornán kíséri figyelemmel a véleményeket. Vannak emberek persze, akiknek itt sem jó semmi, de általában pozitív észrevételek érkeznek. Olyanok például, amelyek elismeréssel illeték a vérvizataros első két hétben gyorsan előállított online tananyagokat, hangalámondásos ppt-eket, amikor a tanárok arra is felhívták a hallgatók figyelmét, hogy mit kellene még hozzá tanulni a leírtakhoz.

– Vajon mit hozhat a jövő e téren?

– Sok lehetőségből lehet választani. Ilyen például a blended, azaz jelenléti és távoktatási szakaszokból álló kevert képzés. Ennek kapcsán találkoztam olyan félelemmel is, hogy ha rögzítik egy kurzus előadásait, akkor már nem lesz szükség a tanár munkájára. Véleményem szerint ebben a folyamatban inkább annak a lehetőségét kell meglátni, hogy ha nem kell ugyanazt az előadást ötször elmondani, akkor a felszabaduló időben konzultálni lehet a hallgatókkal. Őszintén remélem, és ezt tartom a legeslegfontosabbnak, hogy szeptembertől újra indulhat a frontális képzés, mert nagyon hiányoznak campusunkról a hallgatók...

– ... ezért is volt fontos megrendezni a virtuális eseményeket!

– Örömkre szolgált, hogy az egyetemi közösség összetartozását erősítő hallgatói és tanári törekvéseket is elő tudtuk segíteni. Mint annyi más szervezeti egységben, itt sem esik ki a toll a kezünkől délután 4-kor. Egy videofelvétel esetén fordult elő, hogy munkatársam a haza tartó buszt állította meg a Hungária körúton, s jött vissza segíteni. Az is hozzátartozik a munkánkhöz, hogy a felvétel után az anyagot meg kell vágni, szerkeszteni, feltölteni. Jólesett, amikor rektor úr szólt, nagyon becsüljem meg a kollégákat, mert odaadón dolgoznak. Ehhez csak any-

nyit tehetek hozzá, hogy mi pedig tudjuk, dr. Sótonyi Péter nélkül ma itt nem lenne önálló egyetem.

– Ön éppen ennek a folyamatnak a során lett az ÁTE munkatársa...

– 2016 nyarán érkeztem az Egyetemre a dr. Bohátka Gergely kancellár úrral fennálló régebbi keletű munkakapcsolatom révén. Korábban mindketten a Bajai Főiskolán dolgoztunk. Az első István utcai hónapokban kancellári tanácsadóként segítettem az Egyetem működési folyamatainak áttekintését, majd október 1-jétől főállású munkatárs lettem az Informatikai Osztályon. Különleges időszak volt az, képletesen sziámi ikrek szétválasztásához hasonlítható, azzal a specialitással, hogy az újraszületett egyetemnek meg kellett teremteni az autonóm informatikai hálózatát. Zsohár Rolanddal együtt kezdtük el felépíteni az új struktúrát. Ennek volt egyik része a nyomtató konszolidáció.

A Szenátus 2019-ben állította fel az Informatikai és Biztonsági Igazgatóságot, aminek én lettem a vezetője. Az Informatikai Osztály élén Zsohár Roland, a Biztonságszervezésin Czákó Csaba áll. Az utóbbi osztály egy kicsit fekete lónak számított, de hamar kiderült a létjogosultsága. A vagyonvédelem, munkavédelem, tűzvédelem, sugárvédelem mellett hozzá tartozik a járvány elleni védelem is. Nem gondoltam, hogy a vészeseti protokollt pár hónappal a kidolgozása után már a gyakorlatban kell alkalmaznunk. Február végén helyeztük ki a kézfertőtlenítőket, majd az esetleges megbetegedések jelentési módszerét alakítottuk ki, majd a kollégium kiürítésében is irányt kellett mutatnunk.

– Mivel foglalkozik szívesen a munkáján kívül?

– Az a szerencsém, hogy az egyetemi feladataim a hobbimnak is tekinthetők. Apám 12 évesen engem hurcolt az ismerőseihez, hogy a rendszerváltáskor megnyíló határokon behozott elektronikai eszközöket beállítsam. Az informatikában nem lehet kényelmesen hátra dőlni, mondván, én most már mindent tudok. Ráadásul ezen az egyetemen megtiszteltetés dolgozni. Ez az intézmény egyszerre családias és

"Kedvencem a sporthorgászat"

összezáró közösség, nagyszerű érzés, hogy befogadtak.

Baján felnőtt emberként – ahol a két lányom is született – nem lehet meglepő információ rólam, hogy szeretek sporthorgászni. Szakáll nélküli horoggal, mert a zsákmányt visszadobom a folyóba. Még iskolába sem jártam, amikor édesapám hajnalonta vitt magával a Sugovica partjára. Legfeljebb tíz percig tudtam üldögelni mellette, s elindultam tücsköt-bogarat összeszedni. A zsákmánnyal beállítottam édesanyámhoz, aki egyszer hangosan felsikítva kígyónak képzelte a fürdőkádba eresztett angolnát.

– Mivel többen játszzák, közismert, hogy a társasjátékok nagy híve.

– Való igaz! Leülünk az asztalhoz, pakolunk rá süteményt, italt és órákon át játszunk. Az egyik kedvenc játékomban van egy mesélő, a többiek a játékosok. Az előbbi kitalál egy történetet, a többiek – alakítva azt – saját gondolataik szerint eljátsszák.

Nyitott vagyok a világ változásaira, s amennyiben lehet, kiviszem belőle a részemet. A számítógémem számítási kapacitását korábban a földön kívüli intelligenciát kereső SETI program számára ajánlottam fel, most a koronavírus kutatásával összefüggő feladatok megoldását segítem. Azt kutatják, hogy egy fehérje miként tud kötődni egy adott receptorhoz. És itt összekapcsolódik a feladat és a szenvedély!

Meglehet, hogy az első olyan interjú született lapunkban, amiben egyetlen tantárgy neve sem szerepel. Zsizsz Árisz valami még fontosabbról mesélt: az egyetem közösségéről, aminek ereje egyaránt megnyilvánult az online állatorvos hallgatói koncert létrejöttében és abban is, hogy őt, a korábbi biológus diákot arra ösztönözte, addig próbálkozzon a felvétellel az állatorvos szakra, amíg nem sikerül. Mindezen kívül szó esik zsonglőrségről, családról, tihanyi tósról, elefántról és zsiráfról. Sőt, hullókról, de kutyákról is.

Zsizsz Árisz állatorvos hallgató:

Saját ritmusomban hallgattam az előadásokat

BALÁZS GUSZTÁV

– 2020-ban különösen kézenfekvő, hogy az ember az online térben készüljön fel egy beszélgetésre. Egy elegáns, csokornyakkendős kép ugrik be rólad az interneten, amihez társítom a múlt évi hallgatói prezentációs versenyt és az Országos Állatorvos Napot, amiken tudományos igényű előadást tartottál. Végül találtam egy videót, ami első kérdésemet szülte: Milyen előnnyel jár egy leendő állatorvos számára az, hogy ha bűvészi képességekkel is rendelkezik, mondjuk képes pár kislabdát percek alatt dobálni és elkapni?

– Hadd pontosítsak: ez zsonglőrködés, a bűvész kalapból veszi elő a nyulat, füle mögül a pénzermét. Az utóbbiban egyáltalán nem vagyok járatos. Azt még nem tudom, hogy a tárgyak dobálásának és pörgetésének a képessége milyen előnnyel fog járni az állatorvosi pályán. Régen kacérkodtam a gondolattal, hogy előadóművészi pályát válasszak, próbaterembe jártam gyakorolni, társaimmal tűzsonglőr előadásokkal jártuk az országot, de hogy ennek lesz-e szerepe a jövőben, az még számomra is kérdőjel.

– Arra gondoltam a YouTube videót nézve, hogy jól jöhet egy sebésznek, ha ilyen finom mozgásokat tud végezni kitarván.

– Igen, fontos a mozgások pontossága. Ezzel a pingvinekre emlékeztető kifordított kéztartással végrehajtott

"Nagyon hiányzott az egyetemi aktivitás és az egyetemi közösség"

gyakorlattal egy perccel megdöntöttem egy srác világrekordját. Majd egy amerikai kislány rám vert még 2 perccel, és azóta nem volt időm és energiám arra, hogy visszahódítsam az elsőséget; talán nyáron megpróbálom.

– A mutatóknál maradván, a kígyóbűvölés sem áll túl távol tőled, hiszen a hullók a kedvenceid.

– Így igaz!

– Tanulás közben, pihenésként is zsonglőrködsz?

– Nagyon jól kikapcsol az ilyen tevékenység. Leginkább rövid labda zsonglőrködést írtatok be szünetként. Olykor Rubik-kockát rakok ki vagy zenélek. Ezek után rögtön vissza lehet ülni a megfelelő tantárgyhoz.

– Hogy sikerült elviselni a tavaszi félévet, amiben nem lehetett látogatni az egyetemet?

– Nagyon nehezen. Főleg az első néhány hét volt keserves. Szeretek jönni-menni, intézkedni, részt venni az egzotikus osztály rendeléseiben. Nagyon hiányzott az egyetemi aktivitás és az egyetemi közösség. Hiszen jó dolog egy olyan csapat tagjának lenni, ahol minden arc ismerős.

– Tapasztaltad-e valamilyen előnyt annak, hogy itthonról kellett tanulnod?

– A saját ritmusomban tudtam meghallgatni az előadásokat. Önmagában nézve ez jobb annál, mint amikor egy hosszú napon az egyik épületből megyünk át a másikba, és ebédelni sincs idő. Az online tanulásban egy-egy bonyolultabb tananyag-részt vissza lehet nézni, ami jó a hallgatóknak. Tudom persze, hogy a tanárokat éppen az feszélyezi, hogy egy monitornak beszélnek és nem kapnak visszajelzést a hallgatóktól. Az online tudás átadás mindkét oldalon más-más hatást kelt és

más-más hozzáállást igényel. Kötetekre rúghat annak a felsorolása, mi mindent okoz a koronavírus. Ide sorolom azt is, hogy a fakultációkra való jelentkezés létszám korlátja sokszor a terem befogadó képessége. Online oktatásban viszont annyian vehetik fel a kurzust, ahányan csak akarják.

Tüskésfarkú varánusz (*Varanus acanthurus*) kihelyezése szabadtéri terráriumába

– **Hallgatókként hogyan tartottátok egymással a kapcsolatot?**

– Személyesen sehogy, mert egy háztartásban élek a nagymamámmal, a XVII. kerületben, családi házban és minél jobban óvni akartam az egészségét. A több szabadidő persze csábítóan hatott. El lehetett volna menni „rendelőzni” vagy kiszállni állatorvosokkal. Több ismerősöm jelezte, hogy bármikor csatlakozhatok hozzá, így izgalmas vadállat-orvoslási esetekbe csöppenhettem volna. Ezekre az ajánlatokra most nemet kellett mondanom. Elektronikusan gyakran értekeztünk egymással.

– **Olyannyira, hogy az állatorvos hallgatói koncert sem maradt el!**

– Az idei szervezését még a járvány jelentkezése előtt átadtam a harmadéves *Danyi Zoltánnak*, akivel tavaly együtt munkálkodtunk a koncerten. Fel is építette a programot, mire beütött a vírus. Egy darabig úgy tűnt, jö-

vőre halasztódik, de azután Zoli és *dr. Erdélyi Jázmin Luca* fejből kipattant a szikra, és az ő tetteik sorát bővíti az online koncert megszervezése és lebonyolítása. Közben fölhívott *Pisti*, akivel éveken át szerveztük és bonyolítottuk az eseményt – most már *dr. Sarkadi István* –, kérdezte, ugye én sem gondolom azt, hogy ez a hallgatói koncert elmúlhat nélkülnk? Ebben teljes mértékben egyetérttünk.

– **Ki volt az a profi operatőr, aki kettőtök külön helyszíneken felvett kanalas-dobverős produkcióját a zenezsorszámok átdobásával összekötötte?**

– A barátnőinké az érdem!

– **Milyen hangszerek tanulásán át vezetett az utad a kanalakig?**

– A Rákosmenti Waldorf Iskola alsó tagozatán kötelező volt furulyán tanulni. Aztán egy állatkerti koncerten meghallottam a Szent István Király Zeneiskola ütős zenekarának a játékát, és azt mondtam a szüleimnek, hogy ebben a zenekarban szeretnék játszani. „Jó, jó, múlt héten még zsiráfot akartál, meg elefántot otthonra, úgyhogy majd ez is elmúlik”, hangzott a válaszuk. Nem múlt el, így felkerestük *Mericske Zoltán* zenekarvezetőt, aki azzal fogadott, hogy előtte azért kicsit a kottával kéne ismerkedni, így zongorázni kezdtem. Majd egy év múlva felvett a zenekarba és ütőhangszereken tanultam játszani. Egy remek csapattal, hosszú éveken át koncerteztünk tihanyi térenzenéken keresztül, a Sportaréna és öttusa világbajnokság megnyitóján át rengeteg helyen léptünk fel! Középsiskolában is volt lehetőségem zenélni, a Gödöllői Waldorf Gimnáziumba jár-

tam, ahol sok művészeti tevékenységre volt lehetőség.

– **Mi volt az, amiben többet adott ez az iskolatípus a számodra?**

– Élveztem az iskoláimban az új iránti nyitottságot és azt, hogy a felnőttként ránk váró világ sok területével megismertetett. Ez részben az epochális képzési rendszerének volt köszönhető, amiben az egyes logikailag összetartozó témaköröket – tárgyakat – tömbösítve, nagy óraszámokban tanították. A gimnáziumban szociális, mezőgazdasági, földmérési és ipari gyakorlatokon is részt vettünk. Mindkét iskolába kevés gyerek járt, mindenki ismert mindenkit. Számomra nem okozott törést az egyetemre kerülés, hiszen az István utcai kampuszon is arcok, személyiségek maradtunk. Én itt is *Árisz* lehetek, nem egy öt számjegyű Neptun-kód.

– **Nemcsak a keresztnéved, hanem a vezetéknéved is különlegesen hangzik.**

– Édesapám Magyarországon született, de görög származású. Az anyukája még kisgyerekként érkezett a II. világháború után hazánkba. Anyukám magyar, de a Zisizis névhez szerettek volna egy görög keresztnévet választani, így lettem *Árisz*.

– **Korán elkötelezted magadat az állatok mellett, hiszen a Fővárosi Állat- és Növénykert önkéntese voltál.**

– A nagymámák ebben nagy szerepet játszottak. Az egyikük mindig hétfőnként ért rá és hétfőn csak a Természettudományi Múzeum volt nyitva... A másik nagymamámmal sokat jártam az állatkertbe.

– **Mint mondtad, szeretted volna otthonra zsiráfot is, meg elefántot is.**

– Volt már itthon törött lábú emu, és elárvult alpakát is neveltem. A zsiráf és az elefánt is összejöhet idővel. A hüllők iránti érdeklődésem kicsit újabb keletű. 2007-ben építkeztünk és egy új szobát kaptam. Egy állatkereskedésben megláttam egy leguánt egy fatörzsön, és azt gondoltam, milyen jól fog majd kinézni nálam. Otthon hamar rájöttem, hogy egy ilyen közel másfél méteresre

"Nem is tudom elképzelni, hogy nélkülük teljenek a napok"

megnövő állat nem szoba kompatibilis. Szüleim tanácsára elmentem az állatkertbe tapasztalatot szerezni, ami olyan jól sikerült, hogy rengeteg délutánomat és nyaramat töltöttem benn, több mint 10 éve járok az intézménybe. Barátokra, tapasztalatokra tettem szert. Az első önkéntes évem után építettem magamnak egy terráriumot, megvásároltam az első 3 gekkómat, mostanra már nagy a kollekción. A család megszavazta, hogy legyen egy külön állatos helyiség a házban, mert úgy mindenkinek könnyebb, de ma már szinte mindenütt van egy kis „telephelyük”.

– Azzal mindenki tisztában van, hogy a kutya és a macska képesek kifejezni érzelmeiket a gazdájuknak. Vajon képesek erre a hüllők is?

– Nem hinném. Nem is arra való, hogy kivegyük és simogassuk őket, együtt nézzük velük a tévét. Nem igényelnek ilyen foglalkozást. Rossz iránynak tartom, ha valaki varánuszt, vagy leguánt sétáltat hámon. A kutyák tényleg társállatok, szerintem más nem tudja őket helyettesíteni. Nem is tudom elképzelni, hogy nélkülük teljenek el a napok. Két drótszőrű vizslám van, a barátnőmnek egy foxi keveréke, és nemrég került hozzánk egy szintén keverék kutya.

– Visszatérve a hüllőkre, vajon milyen jövőjük van a Földön?

– A hobbi állattartásban vagy a természetben?

– Mindkettőben!

– A kettő kéz a kézben jár. Én olyan hüllős közösségben nevelkedtem és az Egyetemen is ilyen látásmódot tapasztalok, amely mindkét oldalt támogatja. A fogságban történő tenyésztés az állatkertekhez hasonlóan része a fajmegőrzésnek. Nyilván nem váltja ki az élőhelyek megmentését. Tudományos keretek között rögzítve a tapasztalatokat javítható a fogságban tartott állatok életminősége és segíthetjük a természetben akár megfigyelt egyedszámmal rendelkező fajok fennmaradását is.

– Ebben a témakörben kutatsz, publikálsz és előadást tartasz. A hüllők világában képeled el a szakmai jövődet?

– Igen. A pozitív kontrasztanyagok ivarmeghatározás volt a TDK témám. Sok fajon mi végeztük el először ezt a vizsgálatot, amire büszke vagyok. Ezt a projektet folytatom, de sok más irány is érdekel. Gyakorló állatorvos szeretnék lenni, aki publikál is. A folyamatos adatgyűjtés sok lehetőséget jelent a jövőre nézve. Örömmel tölt el, hogy hüllők gyógyítása során már többször meghallgatták a véleményemet.

– Van-e olyan faj a hüllők között, amit még nem láttál szemtől szembe?

– Nagyon szeretek állatkertekbe járni, és külföldi utazásokat is aszerint tervezünk, hogy hol, milyen kollekción lehet fel. Bízom benne, hogy a hidas gyíkokat is sikerül mielőbb lencsévégre kapnom.

– Mi az, amivel még szívesen foglalkozol szabadidődben?

– A klasszikus cirkuszi elemeket a színházzal ötvöző újcirkusz vonulat előadásai tetszenek nagyon, emellett jazzkoncertekre járok. Megemlítem, szerintem az állatoknak nincsen helyük a cirkuszban. Nem lehet az élet-

feltételeiknek megfelelő körülményeket biztosítani a számukra. Az újcirkuszi előadások nélkülük zajlanak.

– Miket szoktál olvasni a tankönyveken kívül?

– Szakkönyveket – most éppen egy antiloptenyésztésről és az antilop termékek marketingjéről szóló könyvet tettem ki az asztalra –, de nem szeretném, ha ebből az a félreértés születne, hogy én nagy tanuló lennék.

– Hogyan gondoskods a táplálkozásodról?

– Tegnap én főztem, de nem mondanám, hogy otthon vagyok a konyhában. Sokáig azzal álltam ellen, hogy órákat kell eltölteni a konyhában, majd 10 perc alatt elfogy az étel a tányéron. Azután a barátnőm ösztönzésére párszor sütöttünk meg főztünk együtt, és kicsit változott az állásponatom.

– Amiről még nem beszéltünk: kétszer vettek fel az István utcába.

– Először biológus szakra vettek fel. Az első félév után egyre inkább az állatorvosképzést éreztem a magaménak. Másodszor is beadtam hát a jelentkezésemet, de sajnos nem vettek fel, csak harmadszorra. Közben elvégeztem az egészségügyi kártevőirtó és fertőtlenítő tanfolyamot. Másod-harmadéven voltak tantárgycsúsztatásaim sikertelen vizsgáimból kifolyólag, ezért most negyedéves vagyok, pedig ötödésvesnek kellene lennem. Most már nagyon várom a végzést és a munkát. Mit is mondjak? Meg kellett tanulnom azt, hogy nagyon sok mindent alá kell rendelni az egyetemi feladatoknak. Fel kellett állítanom egy fontossági sorrendet. Ennek birtokában járhatóbb az út a diplomához. Nagyon sokat segítettek ebben a tanáraim, diáktársaim és természetesen a családom. Már biológus hallgatóként rengeteg embert megismertem, akik sok történetet meséltek. Elmondták, hogy ki, hogyan és miért tartott ki, amikor elsőre nem vették fel és mindenki azt mondta, élete legjobb döntése volt, hogy sokadszorra is megpróbálta az egyetemi felvételit.

Orvostudományi kutatások és klinikai vizsgálatok a COVID-19 legyőzésére

A Prof. Dr. Kásler Miklós emberi erőforrások miniszter által életre hívott orvostudományi kutatási konzorcium május 29-én mutatta be az eddig elért eredményeket a kórházak főigazgatóinak tartott szakmai videokonferencián. A konzorcium többek között a COVID-19 járvánnyal kapcsolatban a vírus természetével, a fertőzés lefolyásának mechanizmusával foglalkozik, továbbá a lehetséges vakcinát és a különböző terápiás kezelések lehetőségeit kutatja.

A miniszter bevezetőjében megköszönte valamennyi résztvevőnek, hogy szerepet vállalt ennek a nagyon nemes és szép célnak az elérésében. Nagy reménységgel várjuk a kutatások eredményeit – hangsúlyozta a tárcavezető.

Az EMMI minisztere külön kiemelte, hogy az időben meghozott kormányzati intézkedéseknek döntő szerepük volt abban, hogy Magyarországon sikerült alacsony szinten tartani a fertőzést, és a kormány a COVID-19 járvány kezdetétől kiemelt figyelmet szentelt a vírussal és az általa okozott megbetegedésekkel kapcsolatos orvostudományi kutatásoknak, klinikai vizsgálatoknak.

A konferencián elhangzott, hogy a magyar egészségügyi intézmények egységes rendszert alkotnak, melyek között az országos intézetek a saját területükön kimagasló szakmai tu-

dással, tapasztalattal és kutatási módszertani ismerettel rendelkeznek. Az ellátásban szerzett nagyszámú tapasztalat kiváló lehetőségnek látszott arra, hogy összefogásukkal komplex kutatási kérdéseket is gyorsan megválaszoljanak. Mi több, az elért eredményeket rövid idő alatt a klinikum szolgálatába tudják állítani.

Prof. Dr. Kásler Miklós ennek érdekében már márciusban felkérte az országos intézeteket, hogy komplex szakmai tapasztalataikra, kutatási és szakmai felkészültségükre támaszkodva alakítsanak konzorciumot, és szükség szerint vonják be a különböző egyetemeket a COVID-19 kapcsán felmerülő szakmai kérdések megválaszolásába. Az általa létrehívott konzorciumban azok a nagy nemzeti intézetek vesznek részt, melyek a járvány leküzdésében is a legnagyobb terhet vállalták.

A kutatómunka "A COVID-19 járványra adott komplex válasz" című szakmai koncepcióval indult útjára. A konzorciumot négy országos intézet: a Nemzeti Népegészségügyi Központ, az Országos Vérellátó Szolgálat, a Dél-pesti Centrumkórház és Országos Hematológiai és Infektológiai Intézet, valamint az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezéstudományi Intézet alkotja bevonva három egyetem különböző kutatócsoportját, így a Pécsi Tudományegyetem, az Ál-

latorvostudományi Egyetem bioinformatikai kutatócsoportjait, valamint az Eötvös Lóránd Tudományegyetem komplex rendszerek fizikája tanszékét.

A konzorcium céljai közül már több teljesült. Az NNK Légúti Vírusok Nemzeti Referencia Laboratóriumában Magyarországon először és Európában is az elsők között izolálták az élő SARS-CoV-2 vírust, amely segítségével megnyílt az út a hazai vakcinafejlesztéshez is. A DPC-ben gyógyult betegek által adott vérből az OVSZ más COVID-19 betegek plazmaterápiájára alkalmas vérkészítményt állított elő, melynek segítségével már több beteg is meggyógyulhatott hazánkban.

A konzorcium együttműködést alakított ki további országos intézetekkel, így az Országos Onkológiai Intézettel, ahol Nagy Péter professzor kutatócsoportja olyan molekuláris útvonalakat vizsgál onkológiai betegségekben, amelyeknek nagy jelentőséget tulajdonítanak a koronavírus elleni gyógyszerfejlesztésben is.

Az Országos Korányi Pulmonológiai Intézetben pedig a BCG-vel való újraelőállítás védőszerepét kezdték vizsgálni, valamint olyan klinikai vizsgálatba kezdtek, amely a COVID-19 által okozott tüdőfibrózis kivédésével kapcsolatos.

MTI

Madarak és Fák Napja

Hatalmas érdeklődés övezte az Állatorvostudományi Egyetem Madarak és Fák Napja alkalmából rendezett kreatív pályázatát. A közel egy hónapig folyó verseny olyan magyar és nemzetközi, 6 és 18 év közötti művészi vénával megáldott iskolásoknak szólt, akiknek szívügye a természet és szívesen közkinccsé teszik alkotásait.

Nevezni a madarak és fák témaköréhez kapcsolódó művel lehetett, érkeztek rajzok, festmények, számítógépes grafikák, tehetséges ezermesterektől madárházak, etetők, itatók, fürdetők.

Összesen 581 pályázat született, melyek egytől-egyig nagy gonddal és odaadással készültek. Látva a verseny népszerűségét az Állatorvostudományi Egyetem úgy döntött, hogy megkönnyíti a zsűri dolgát és a korábban

kihirdetett korcsoportonkénti három-három díjazotton túl további 10 alkotásnak különdíjat ítél oda. Az Egyetem hallgatói sem maradhattak ki a szavazók táborából, egy külön szavazáson május 17-én dőlt el az UNIVET Közösség Különdíjának sorsa, mely csak és kizárólag hallgatóink ízlését tükrözi.

Az összes beérkezett pályázat közös mozaikká rendezve kiadvja 2020 márciusát, az erdei fülesbaglyot.

Rektori beszélgetés a Kossuth Rádióban

Az este

A Kossuth Rádió Az este című műsorában március 19-én 21 óra után dr. Sótonyi Péter, az Állatorvostudományi Egyetem rektora volt Takaró Mihály író, költő, irodalomtörténész vendége.

Mint a műsor beharangozójában szerepelt, a XIX. századtól kezdve Magyarország európai viszonylatban is élen jár az állatgyógyászatban és az állatorvos szakemberek képzésében.

A közel félórás beszélgetésben szó esett Sótonyi professzor családjáról, életútjáról, lovak iránti elkötelezettségéről, közéleti szerepvállalásairól, továbbá a hazai állatorvosi kar – és mind nagyobb mértékben a nemzetközi állatorvos társadalom – alma materének jelentőségéről.

Dr. Sótonyi Péter elmondta, hogy édesapja, dr. Sótonyi László 1923-ban született. 1947-ben agrármérnökként végzett a Magyaróvári Akadémián. 1948-ban bebörtönözték, majd szakmunkásként dolgozott, különböző munkakörökben, még az érettségijét is eltitkolva. 1953-ban egyetemi tanársegéd, majd egyetemi docens és világhírű preparátor lett. Tavaly avatták fel az emléktábláját az akadémia falán.

Édesanyjának az első férje Szibériában halt meg.

Egyetemünk rektora elmondta, hiába éltek anyagilag nehéz körülmények között, csodálatos gyerekkora volt. Édesanyjától a szeretetet, édesapjától a tudást kapta. Felesége Óváron két utcával arrébb lakott, s zenetanár lett. Lányuk állatorvos, a fiuk közgazdász.

Hogy mennyire meghatározó egy ember életében a gyermekkor, azt jól példázza dr. Sótonyi Péter története. Anatómiai könyvek között nőtt fel, 12 évesen kezdett lovagolni. 1971-ben

1,75 métert ugrott Diana lovával. Mivel az egész országban ő oktatta a lóanatómiát, megszerették a lovasok, így lett a kiváló szervező, sportember és üzletember Lázár Vilmos mellett a Magyar Lovas Szövetség alelnöke, kitűzve azt a célt, hogy Magyarország újra megközelítse a lovas nemzet kritériumait, amiktől sajnos még nagyon messze állunk. Példaként említette, hogy míg a sínemzet Ausztriában a gyerekek 16 százaléka kerül kapcsolatba a lovakkal, nálunk ez 1 százalék.

Az egyetem rektora áttekintette lovas nemzet múltunk meghatározó jegeit az Árpád-kortól Mátyás király világán át a reformkorig. Beszélt arról is, hogy mekkora kárt szenvedett a magyar lóállomány az 1849-es szabadságharcban, és itt, Zlamál Vilmos nevével fémjelezve kapcsolódott össze a beszélgetésben az Állatorvostudományi Egyetem és a hazai története.

– Egyetemünk versenyképessége leginkább a múltunkban gyökerezik. Büszkék vagyunk arra, hogy a világon harmadikként alapított állatorvos képző intézmény a miénk – hangsúlyozta dr. Sótonyi Péter.

A beszélgetés során elhangzott Tormay Béla, Marek József, Hutya Ferenc neve, akiknek a teljesítménye másokéval együtt megalapozta azt, hogy napjainkban már 1000 külföldi hallgató tanul angol és német nyelven az 500 magyar mellett az István utcai campuson.

Takaró Mihály megemlítette, hogy dr. Sótonyi Pétert tavaly Széchenyidíjjal tüntették ki, s elnöke lett a Professzorok Batthyány Körének. Ezek kapcsán az egyetem rektora elmondta, ars poeticája szerint a természet törvényeit tiszteletben tartva kell élnünk, cselekednünk.

Innovatív ötletek támogatása

A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal (NKFIH) Egyetemi Innovációs Ökoszisztéma pályázata keretében március 9-én lezárult az Állatorvostudományi Egyetem első „Proof of Concept” programjának értékelése, amelynek során piaci hasznosításra esélyes, de még kezdeti fázisban lévő, kísérleti bizonyítást, illetve további fejlesztést igénylő, innovatív ötletekkel pályázhattak az Egyetem oktatói, kutatói, hallgatók bevonásával.

Első körben 15 ötlet érkezett, amelyek közül 10 projekt került a zsűri elé. Az ötletgazdák felkészülését innovációban jártas mentorok segítették. A pályázók az írásos projekttervek mellett személyesen is prezentálták a fejlesztési ötleteiket. Az öt fős zsűriben ketten nagyvállalati vezetők, egy fő az amerikai Yale Egyetem professzora volt, ketten pedig az Egyetemet képviselték. Az értékelés eredményeképpen 6 projekt nyert egyenként bruttó 6,7 millió forint támogatást.

A nyertesek névsora: dr. Bakos Zoltán, dr. Jerzsele Ákos, dr. Somoskői Bence, dr. Szenci Ottó, dr. Vajdovich Péter, dr. Zenke Petra

A nyerteseknek egy évük van a tervezett fejlesztéseik megvalósítására, amely időszakban továbbra is számíthatnak a mentorok támogatására.

Gratulálunk a nyerteseknek, és munkájukhoz további sok sikert kívánunk!

A 2019-1.2.1-EGYETEMI-ÖKO-2019-00010 számú projekt a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapból biztosított támogatással, az Egyetemi Innovációs Ökoszisztéma (2019-1.2.1-EGYETEMI ÖKO) pályázati program finanszírozásában valósul meg.

Hősök Napja

Minden áldozat nem múltó üzenet a hazáért

Jelképszerűnek is tekinthetjük, hogy a februári doktorrá avató ünnepség után május 28-án, a Hősök Napja alkalmából rendezett megemlékezésen csendült fel először ismét Egyetemünkön a Himnusz, s találkoztak újra nagyobb számban egymással intézményünk polgárai. Dr. Sótonyi Péter rektor köszönetet is mondott a résztvevőknek a megjelenésükért, s kifejezte reményét, hogy immár mielőbb visszatér az élet a campuson a megszokott kerékvágásba. Az ünnepség kezdetén Ágics Mátyás, a hallgatói önkormányzat elnöke köszöntötte a közönséget, majd Horváth Ariella Roxana szigorló állatorvostan-hallgató szavalta el Gyulai Pál A hősök sírja című költeményét. Ünnepi beszédet Takaró Mihály, József Attila-díjas és Magyar Örökség-díjas irodalomtörténész mondott. Ezután koszorúzások zajlottak az egyetemi emlékhelyeken. Az ünnepséget az Állatorvostudományi Egyetem, a Magyar Országos Állatorvos Egyesület és a Magyar Állatorvosi Kamara szervezte.

BALÁZS GUSZTÁV

A megemlékezők üdvözlése után Takaró Mihály megköszönte azt a megtiszteltetést, hogy eme nagy-

Horváth Ariella Roxana szaval

A szerző felvételei

szertű nap és emlékező ünnep alkalmából ő oszthatja meg gondolatait a hallgatósággal. Felkészülése során végigolvasta azokat a beszédeket, amik a korábbi években elhangoztak a Gyógyszertani Tanszék falán elhelyezett emlékmű előtt.

– Láttam ezekből a beszédekből, hogy nagyszerűen és pontosan összefoglalták a nap jogi háttérét, megnevezték az erre vonatkozó törvényeket, felidéztek, hogy az Állatorvostudományi Egyetem hallgatói, illetőleg később végzett állatorvosai milyen felemelő életáldozatot hoztak a világháborúkban és 1956-ban. Volt olyan beszéd is, amelyik összekötötte Triannonnal a Hősök Napját.

Szibériától az Adriáig Európa szerte találni háborús emlékműveket, ma-

gyar katonatemetőket, hősök sírjait, akik többségükben idegen földön haltak meg a hazájukért.

Takaró Mihály felidézte, hogy még tartott az első nagy világgégés, amikor 1917-ben törvénybe foglalták, hogy minden község, város méltó emlékekkel örökítse meg mindazoknak a nevét, akik lakosaik közül életüket áldozták a háborúban a hazájukért. 1924-ben, Horthy Miklós kormányzósága idején újabb törvény született, mert az akkori Magyarország azt gondolta, nincs fontosabb, mint egy veszített világháború után megadni a végső és igazi, méltó tisztelet azoknak, akik meghaltak a hazájukért.

– Ez több mint 100 éve történt – folytatta az irodalomtörténész. – És éppen tegnap, Magyarországtól sok száz kilométerre, az Úz völgyében egy év után újra egy ilyen katonatemetőt gyaláztak meg hazug szavakkal, oda nem illő zászlókkal, esztelen gyűlölettel és hazugsággal. De hát miért? Száz évvel a katonák eltemetése után? Micsoda indulat? Hát milyen jelentősége van egy temetőnek? Egy hősi emlékműnek ma?

Tisztelt Hallgatóim!

Épp azért fontos emlékeznünk, mert

minden áldozat nem múló üzenet a hazáért. A mártír görög szó, eredeti, elsődleges jelentése: tanú. Itt, az Egyetemen több olyan emlékmű is található, ahol ezek a tanúk vannak megnevezve. Hiszen kikre emlékezünk ma? Tanúkra, akik hősként vértüket áldozták a hazáért. Aki vérét áldozza tanúként, az mártír, vértanú.

Korunk, a XXI. század tudatosan deheroizál, hőstelenít minden nemzeti emlékezetet.

A két világháború között még állami ünnep volt a Hősök Napja, de 1945 után szovjet nyomásra megszüntették a hősök megünneplésének lehetőségét is. És jött az elképzelhetetlen. Fasisztának, háborús bűnösnek kellett tartani a sok 100 ezer magyar katonahőst, mártírt, aki elesett a második világháborúban. Rákosi egy levelében úgy panaszkodik Sztálin elvtársnak, hogy nagyon nehéz tízmillió fasisztával szocializmust építeni. S miközben az első világháború katonahőseinek minden településen emlékoszlopa vagy emlékműve volt, van rajta a nevek, apák, fiak, nagyapák nevei, a második világháború magyar katonahőseinek 1989-ig nem lehetett ilyet állítani. Ha valahol, valami faluszélen, megpróbáltak kis dombot emelni, azt katonalovak patáival túrárták szét. Milyen furcsa. Meghalt emberek. Mára múlt, mondhatnánk béke és történelem. És kiderül, hogy mégsem az.

1945 után mindenki érezte, hogy a máso-

dik világégés akkora volt, hogy valami méltó emlékművet kellene állítani a világon meghalt, és bármikor meghalt minden katonának. S megszületett Roveretóban, Olaszországban, egy kis településen, egy templom, egy óriási, 22,6 tonnás haranggal, amelyik minden este fél 10-kor százat kondult, a világ minden háborújában elesett katona emlékére. Micsoda párhuzam. Néhány nap múlva, június 4-én délután fél ötkor megkondul Magyarország összes harangja és száz másodpercig kong a Trianonban elesett mártír nemzet emlékére. Mert a népek Krisztusa, Magyarország – Márai szavai ezek –, ama hősökre emlékezik, és ama hősokeket ünnepli, akik egy vesztes hábo-

rú után elszenveték a legnagyobb traumát, amit nemzet elszenvedhet. Itt, az Állatorvostudományi Egyetemen is, ahol 1926 óta saját hőseik nevét is őrzi egy emléktábla. Az elmúlt rendszerben, 1945-től 90-ig nem volt szabad ünnepelni hőseinket.

Hallgatóim, szinte elképzelhetetlen ma már, hogy 1971-ben a vietnámi hősök napját tartották meg Magyarországon, 1972-ben a bolgár hősök napja szerepelt a programban. És minden évben meg kellett ünnepelni a szovjet hősök napját. Csak a sajátjainkat nem. 1990 után újra szabadon emlékezhetünk rájuk, de csak 2001-től van Hősök Napja hivatalosan és kiegészül most már ez az elismerésünk 1956 mártírjai iránt is.

Tisztelt Emlékezők!

Itt állunk most, hogy tanúsítsuk, a tanúk halála áldott magvetés volt a haza földjében, a mi identitásunk is tőlük ered.

Engedjenek meg egy személyes élményt! Takaró nagyapám az első világháborúban az orosz szorosban való orosz áttörésnél esett orosz hadifogságba.

Én nem ismerhettem őt, mert mire megszülettem, már nem élt. De apámnak elmesélt mindent.

Elmesélte azokat az órákat, amikor végelethatatlan sorokban jöttek az orosz katonák át a keskeny szoroson és gépágyúval lőtték őket, de akármennyit lelőtték, újra jöttek, jöttek. Már emberhegyeken keresztül másztak át, az utolsó sorok már fegyver nélkül, de áttörtek.

És aztán a hadifogság következett 1920-ig,

akkor már majdnem két éve vége volt a háborúnak, mire az utolsó magyar hadifoglyokat elengedték.

És ugyanabba a szibériai Krasznojarszkba került, ahol Gyóni Géza volt hadifogoly 120.000 magyar társával együtt. Akik közül több mint 70.000 ott maradt halottként. Gyóni, aki a világháború Petőfije volt, így is neveztek később is, kötelező érettségi tétel volt 1945-ig, aztán őt is kisépérték a magyar irodalomból. Leghíresebb, világhírűvé vált versében ezt írja:

*Csak egy éjszakára küldjétek el őket;
Gerendatöréskor szállka-keresőket.*

Csak egy éjszakára:

*Mikor siketítőn bőgni kezd a gránát
S úgy nyög a véres föld, mintha
gyomrát vágnák,*

*Robbanó golyónak mikor fénye
támad*

S véres vize kicsap a vén Visztulának.

(...)

*Csak egy éjszakára küldjétek el őket:
A hitetleneket s az üzérkedőket.*

Csak egy éjszakára:

*Mikor a pokolnak égő torka tárul,
S vér csurog a földön, vér csurog a
fáról*

*Mikor a rongy sátor nyöszörög a
szélben*

*S haló honvéd sóhaj: fiam... fele-
ségem...*

*Csak egy éjszakára küldjétek el őket:
Hosszú csahos nyelvel hazaszere-
tőket.*

Csak egy éjszakára:

*Vakító csillagnak mikor támad fénye,
Lássák meg arcuk a San-folyó tük-
rébe,*

*Amikor magyar vért gőzölve hőm-
pölyget,*

*Hogy sirva sikoltsák: Istenem, ne töb-
bet.*

Tisztelt Hallgatóim!

Amit ma teszünk, az nemcsak emberileg, morálisan, nemzetileg igaz tett, hanem biblikus és igeszerű is. Mert az ige azt tanítja, „emlékezte-

téssel ébresztgesselek titeket”. Ez a célja, az igazi célja minden valódi megemlékezésnek.

Ma béke van, hazánk szeretete nem követel tőlünk életáldozatot, nem kell hősi halált halnunk a hazáért, de ahogy Wass Albert tanítja, *most nem hősi halált kell halni, hanem hősi életet kell élni.*

De hát mit jelent a hősi élet a celebek korában? Értelmezhető-e ma ez egyáltalán? Kell-e? Korszerű-e hősről beszélnünk 2020-ban? A korszellemnek megfelelő-e? Hadd idézzem minden idők egyik legnagyobb filozófusát, Kierkegaardot: aki azt mondja: *Aki a korszellemmel köt házasságot, hamar özvegységre jut.*

Soha nem a korszellem, a mindig változó korszellem határozza meg

értékeinket és mindazt, amit érdemes megőriznünk a múltból, hogy emlékeztetés által ébresztgessen bennünket és találjuk meg a helyünket abban a nagy idővonalban a múlt, a jelen és a jövő vonalában.

Legyen hát tisztelet, hála, minden magyar hősnek, akik úgy gondolkoztak, mint Gyóni, aki ezt írja a kétévi hadifogság után Szibériában, a mínusz 50 fokos hidegben, 1916 szeptemberében:

Barna fiúk elő a brácsát! Ott künn a halál hegedül... Sírunk a varjak meg nem ássák, Míg él a dal: „Hazádnak rendületlenül.”

Én azt mondom, hazánkunk rendületlenül. Éljen Magyarország!

A hallgatói önkormányzat képviselői is elhelyezték virágjaikat

Tisztelgés Tatay Zoltán emléktáblájánál

Koszorúzás a könyvtár falán elhelyezett emléktáblánál

III. Országos Állategészségügyi Verseny

Élmények, tudás és kreativitás

Az Állatorvostudományi Egyetem március 6 és 8. között harmadjára adott otthont az Országos Állategészségügyi Verseny döntőjének, ahol a 10 legtöbb pontot szerzett középiskolás csapat mérte össze az állatokról, a természetről és a környezetvédelemről gyűjtött tudását.

A verseny ötlete 2018-ban fogalmazódott meg, mely hiánypótlónak bizonyult a témakör iránt érdeklődő gimnazisták, szakközépiskolások és szakiskolások körében. A 2020-as évre 171 csapat nevezett be és kezdte meg a három internetes fordulóval kezdődő vetélkedőt, mely szeptembertől egészen decemberig adott változatos, a tudás mellett a kreativitást is próbára tevő feladatokat.

A verseny szervezői gárdájának sokszínűségét mutatja, hogy elsőtől ötödévig az Egyetem minden évfolyamából képviseltették magukat tagok, akik már augusztusban megkezdték a munkát, hogy az idei verseny is fejlethetetlen élményt nyújtson a résztvevőknek.

A feladatsorokat megoldva a 3 fős csapatok belekóstolhattak az állatorvostan-hallgatók életébe, illetve betekintést nyerhettek az állatorvosi hivatásba. Még pályaválasztás előtt tesztelheték, hogy milyen is lenne a munkájuk a való életben, ha az állatorvosi hivatást választják.

A verseny során bármilyen segédeszközt használhattak a diákok, a szervezők nem titkolt céljai között szerepelt ugyanis az, hogy a versenyzők megtanuljanak információkat keresni, mely készség a későbbi tanulmányaik folyamán elengedhetetlen lesz. A feladatlapok kitöltésén és visszaküldésén túl két kreatív feladat is várt a csapatokra: 1 perces videók készültek egy aktuális, mindennapi betegség, a szívférgesség témájában, illetve egy használati tárgyat készítettek, csak és kizárólag újrahasznosított anyagokból. Rengeteg ötletes és egyedi meg-

oldás érkezett, melyek szintén pontokat értek.

A döntőbe jutás sorrendjét a három internetes forduló eredményei és a plusz feladatokért kapott pontok összessége adta, mely alapján a legjobb 10 csapat kapott meghívást a döntőre.

A döntő

Túlzás nélkül mondhatjuk, hogy a döntő három napja olyan különleges élményeket tartogatott a résztvevőknek, melyekre egész életükben jó szívvel fognak visszaemlékezni. Az idei verseny egyik helyszíne, ahova a csapat ellátogathatott, a veresegyházi Medveotthon volt, ahol annak állatorvosával, *dr. Kertész Péterrel* többek között a veszélyes állatokkal való bánásmódról beszélgettek. A látogatók elől elzárt oroslánházba is elkauzolták a diákokat, ahol a nagymacsákat figyelhették meg közelebbről.

Veresegyházról Üllő felé vették az irányt az Egyetem tangazdaságába és a Lógyógyászati Tanszék és Klinika telephelyére. A tangazdaságban *dr. Harmat Levente* bemutatta a szarvasmarhánál leggyakrabban használt vérvételi módot, emellett szemléltette a hüvelytükrözést és a rektális vizsgálatot, amelyet a diákok ki is próbálhattak.

Ezek után *dr. Remsei Regina* egy ló segítségével mutatott be különböző vizsgálatokat: fonendoszkóppal a szív- és bélhangok meghallgatását, pulzus és nyirokcsomók tapintását, az ornyelöcső szonda alkalmazásának elméletét. Az élményeken túl természetesen rengeteg információval is gazdagodtak a csapatok, melyek előbb-utóbb pontokat értek, hiszen a verseny a három nap időtartama alatt is folyt.

Szombaton állatorvostan-hallgató mentorok csatlakoztak a csapatok-

hoz, akik egész nap kísérték és segítették diákjaikat. Első programként *dr. Reinitz László Zoltán* bevezette a diákokat a boncolás rejtelmibe, majd a campus területén elhelyezett versenyállomásokon váltották egymást a csapatok. Itt olyan érdekességeket láthattak az egyetemi tanszékek jóvoltából, mint az antibiotikum tejből való kimutatásának menete, laboratóriumi diagnosztikai feladatok elvégzése, a C-vitamin vizsgálata, majd kiszabadulhattak az anatómiai szabadulósobából, illetve gyakorolhatták a sebvarrást is. Ezeken túl a campus szoborparkja segítségével megismerkedtek az állatorvoslás történelmével, kiemelkedő szakembereivel. Az esték közös vacsorákkal, csapatépítő játékokkal és kötetlen beszélgetésekkel teltek, ahol a diákok felteheték az egyetemi élettel, a képzéssel és az állatorvosi szakmával kapcsolatos kérdéseiket.

Vasárnap az Egyetem Hallgatói Központja alakult át versenyhelyszínné. Az igazi döntő ekkor kezdődött, a csapatoknak tanúbizonyságot kellett tenniük az elmúlt napokban szerzett új ismereteikről, az internetes fordulók anyagából, illetve megoldani a szponzorok által különböző témákban összeállított feladatsorokat. A megszerzett pontokat összesítve kialakult az eredmény: 2020 győztes csapata a Szédült Tyúkok lettek.

(univet.hu)

Szórakozás és csapatépítés

EQUUS Napok karantén idején

Nem túlzás azt állítani, hogy április hónapról minden állatorvostan-hallgatónak az EQUUS Napok jutnak eszébe.

Az Állatorvostudományi Egyetem nagyszabású hallgatói rendezvényének története egészen 1975-ig nyúlik vissza. A kezdetben kétnapos program mára már egy egész hetes programsorozattá nőtte ki magát, mely évről évre rengeteg új és már tradicionálisnak tekinthető elemmel tér vissza minden tavasszal.

Ez alatt az egy hét alatt a diákok életében a tanulás helyét átveszi a szórakozás és a közösségépítés, hiszen a versenyek, sportmérkőzések, vetélkedők együttes teljesítése egy nagy csapatot kovácsolja össze az egyetem hallgatóit.

Az EQUUS Napok egyik hagyományos eseménye, amikor az egyetem rektora által vezetett fogat és az őt kísérő lovas huszárok több száz hallgató kíséretében elindulnak az 5 kilométerre található állatorvosi kollégiumhoz. A felvonulás nem csupán a szórakozásról szól, tavaly például az afrikai sertéspestisre és az ember vírus terjedésében betöltött szerepére hívták fel transzparensikkel a figyelmet.

Az EQUUS Napok másik kiemelkedő eseménye az „International Day”, amikor is az egyetem közel 50 országból érkező diákjai kitelepülnek a campus parkjába és kóstolással egybekötve bemutatják országuk jellegzetes finomságait, italait, szokásait.

Szerencsére hallgatóink gondoskodtak róla, hogy a járványügyi intézkedések ellenére idén se maradjunk EQUUS Napok nélkül. Az egyetemi honlapon elérhető az a videó, mely az esemény karantén változatát hivatott bemutatni könnyed, szórakoztató formában.

Az összeállítás dr. Sótonyi Péter rektor köszöntőjével kezdődik, aminek során bemutatta, a 3021-ig eltartható, Sótonyi-féle patikában készült diópálinkát, amit „állapottól függetlenül” bőséggel kell fogyasztani. Hozzátette: gyógyszerre most különösen szükség van; s bíz benne,

hogy az őszi ökörsütésen valóságosan is koccinthat a hallgatókkal.

Szerkesztőségünk az idei videóból kimentett képkockák felhasználása mellett Balázs Gusztáv réges-régi fotóinak előbányászásával járul hozzá az EQUUS Napok hagyományának őrzéséhez.

forrás: univet.hu

2000

2000

Tündérmeséből valóság

– egy majdnem elfeledett álom

Régóta kutatják, hogy gyerekkori emlékeink – az átélt események, hangulatok, érzések – miként hatnak felnőttkori identitásunkra, későbbi életünkre. Néhány évvel ezelőtt egy holland-magyar kislánynak különleges élményben volt része, felült egy teve hátára. Az állatok iránti rajongása ekkor vette kezdetét, mely volt, hogy háttérbe került, de aztán a sors közbeszólt. Vajon könnyebb az élet, ha valaki két országban is otthon van? És mihez kezd egy egyetemista, ha hirtelen kitör egy világjárvány? Másodéves hallgatónkkal, Victoria Van Eijk-kel rendhagyó módon, online készítettünk interjút.

BULEJKA ALEXANDRA

– *Kezdjük a múltaddal! Azt hallottam, hogy félig magyar származású vagy.*

– Igen, Hollandiában születtem, az édesanyám magyar, az édesapám holland. Hollandiában nőttem fel a bátyámmal és két húgommal együtt, közel állunk egymáshoz. A gyerekkoromat egy természetközeli, közepes méretű városkában töltöttem. Tudod, Hollandia alapvetően elég zöld, akármerre nézel, teheneket látsz. Rengeteg szép emlékem van, sokat játszottunk a szomszéd gyerekekkel. Azt hiszem, ez ilyen tipikus holland dolog, hogy egészen kis kortól sok időt töltünk a természetben. Mióta az eszemet tudom, rajongok a természetért és az állatokért.

– *Ez az oka annak, hogy állatorvosnak tanulsz?*

– Hadd meséljek el egy vicces történetet! Az egyik legelső emlékem – 2 vagy 3 éves lehettem, nagyon fiatal –, hogy valamilyen piacra mentünk a bátyámmal és az anyukámmal, ahol tevék is voltak. Anyukám megkérdezte a bátyámtól, hogy fel szeretne-e ülni az egyik tevére, de ő nemet mondott, félt. Nagyon kicsi voltam, de én

"Sok embert ismerek, mivel évfolyamfelelős vagyok, szeretek körbejárni és odaköszönni az ismerősöknek"

szerettem volna, így született ez a lehetetlen emlék, hogy egy tevéen lovalogok. Gyakran vittek minket állatkertbe a szüleim, egészen megszállott lettem. Bújtam az állatos magazínokat és hamarosan minden állatról meg tudtam mondani, hogy micso-da, imádtam róluk tanulni.

– *A szüleid is állatokkal foglalkoznak?*

– Nem, van egy családi vállalkozásunk, amit édesapám alapított, modern desztilláló gépeket gyártanak. Édesanyám is ott dolgozik, nagyon szeretik csinálni. Elégé különbözik az én irányomtól.

– *Említetted, hogy az édesanyád magyar. Talán nem véletlen, hogy Budapestet és az egyetemünket választottad továbbtanulásakor.*

– Igen, az, hogy félig magyar vagyok sokat nyomott a latban. Amikor kicsik voltunk, évente 2-3 alkalommal eljöttünk Magyarországra, gyakran a nyári szünetet is itt töltöttük.

Igazából most Siófokon vagyok, van itt egy házuk. A szüleim és a testvé-

reim Hollandiában vannak, a ház üres volt, úgyhogy úgy döntöttem, a karantént a Balaton mellett töltöm, ami csodálatos.

Szóval, gyakran utaztunk ide, nyáron illetve karácsonykor, a családom magyar fele a közelben lakik. Gyerekként mondogattam nekik, hogy állatorvos szeretnék lenni, mire ők: ó, az állatorvosképzés szuper Magyarországon! Annyira vicces most visszagondolni erre, de egyvalami biztos, hogy elmondhatatlanul hálás vagyok nekik! Tisztán emlékszem, hogy nézegettem az egyetem honlapját, a bika szoborral és a kampuszról készült fényképekkel, úgy nézett ki, mintha egy tündérmese helyszíne lenne. Varázslatos volt, én pedig csak néztem, hogy wow, ide akarok majd járni. Aztán elfelejtkeztem róla a középiskolai évek alatt és majdnem az irodalom felé vettem az irányt.

– *Mi történt aztán? Hogy kerültél mégis ide?*

– Miután végeztem a középiskolával, egy évre Budapestre jöttem, hogy

jobban megtanuljak magyarul. Első este elmentem a Szimplába, ahol állatorvostan-hallgatókba botlottam, teljesen véletlenül. Egy-két hete kezdtek az egyetemet, elkezdtünk beszélgetni róla és úgy voltam vele, hogy várjunk csak! Minden összeállt és végül így kerültem mégis az Állatorvosira.

– **Ha-ha, ez a sors keze.**

– Igen, elég nagy kerülővel, de eljutottam oda, ahol lennem kell.

– **Mit tapasztalsz, előnyöd származik abból, hogy félig magyar vagy?**

– Igen, mindenképpen. Már csak azokért a vicces pillanatokért is, amikor az emberek szabadon beszélgetnek, mert azt gondolják, hogy nem érted őket. Emellett kommunikációs szempontból is praktikus. Néhány professzorral így könnyebben megtalálom a hangot, szeretik, ha magyarul szólok hozzájuk. És persze könnyebb az élet Budapesten, ha beszélsz egy kicsit, például amikor a zöldségeshez mész.

– **Elég egyértelmű, de azért megkérdezem, hiányzik az egyetem a karantén alatt?**

– Igen, nagyon! Imádom ide járni, általában a frissen felújított Hallgatói Központnál, a kinti résznél vagy a szökőkutaknál találkozunk a többiekkel. Sok embert ismerek, mivel évfolyamfelelős vagyok, szeretek körbejárni és odaköszönni az ismerősöknek. Hiányzik a kis közösségünk. Most elkezdődött a vizsgaidőszak, ami önmagában is elég stresszes, de így, hogy kevésbé tudjuk ezt megosztani egymással, talán még nehezebb. De próbáljuk tartani a kapcsolatot.

– **Egyik nap még minden átlagos, majd másnap megérkezik a koronavírus és bezárnak az egyetemek. Ezt hogy élted meg?**

– Nagyon szomorú voltam. Szerettem az egyetemet, nehéz és néha stresszes, de szeretek itt tanulni. Beszéltem a többiekkel, hogy áh, el tudjátok ezt hinni?! Most már alkalmazkodtam a kialakult helyzethez. Számomra ez átok és áldás is egyben. Nagyon különbözik a városi lét, az, hogy 8 órát vagy az egyetemen, attól, ahogy most

vidéken élek. Az, hogy én a háztartással foglalkozzak, esetleg főzök nem igazán volt fontos ezelőtt. Most több időt szánok az ételekre, főzni tanulok és jobban odafigyelek az alapanyagok minőségére vásárláskor. Elfoglalt diákként ilyenekkel nem foglalkozik az ember. És természetesen a tanulás is más, így, hogy nem kell minden nap bemenni az egyetemre.

– **Miért maradtál Magyarországon a karantén idején?**

– Van két kutyám és a függetlenség fontos számomra. Van néhány fontos vizsgám, amiket teljesítenem kell a harmadik évhez, próbálok következetes maradni és sokat tanulni. Egyébként Hollandiában sokkal rosszabb volt a helyzet, így nem volt logikus, hogy innen oda menjek.

– **Mi a véleményed a távoktatásról? Hogy vált be?**

– Lenyűgözött, őszintén szólva. Az egyetemnek egyik napról a másikra kellett bezárnia. A technológiai fejlettség nem a legerősebb oldala az intézménynek, ennek ellenére pozitívan tudok nyilatkozni a távoktatásról. A tanárok villámgyorsan megtanulták használni az új eszközöket, tanórákat vettek fel, alámondták a diákokat. Az órák minősége nagyon-nagyon jó volt. Az pedig, hogy meg tudod állítani, a saját ütemedben tudsz tanulni sokat segített. Hálás vagyok a professzorainknak és egyben nagyon büszke rájuk, hogy ennyire jó munkát végeznek. Ez a szituáció mindannyiunknak idegen.

– **Ki tudsz emelni egy tantárgyat vagy tanárt?**

– Igen, két kedvencem volt, az egyik a virológia, amit *dr. Forgách Petra* tart. Nagyon jól fel vannak építve az órái és mindig arra törekszik, hogy megértsük a tananyagot. Őt egyébként is egy nagyon jó tanárnak tartom, akinek szívügye az oktatás, miatta szerettem meg a virológiát. A másik, akit kiemelnék *dr. Neogrády Zsuzsanna* és a biokémia, akit szintén már korábbról kedveltem, nagyon sokat törődik a diákjaival. Most is mindent lerajzol nekünk, az előadásai jól össze vannak állítva. Nagyon jó

volt látni, hogy ennyi munkát fektettek az online órákba.

– **Mondtad, hogy évfolyamfelelős vagy. Vezető típusú embernek tartod magad? Szeretsz főnök lenni?**

– Egy kicsit, igen. Szeretek kapcsolatban lenni a tanárokkal és segíteni más diákoknak. Most sok a tennivaló, a vírus miatt kicsit káosz van. Az egyik barátom ajánlott évfolyamfelelősnek még elsőben, írtam magamról, azt, hogy szeretek kapcsolatban lenni az emberekkel, illetve beszélek angolul és magyarul is. Megkaptam a szavazatokat és azóta tevékenykedek. Ez egy olyan hagyomány, amit a hallgatók visznek, nem a tanárok kérik, hogy csináljuk.

– **A második évéd végén jársz most. Körvonalazódik már a fejedben, hogy milyen irányba indulsz el?**

– Eddig minden tetszik. Szerintem a kisállatpraxisban fogok kikötni, a legtöbbet ezt választják. Imádom a kutyákat, két menhelyről befogadott kutyám van. De mostanában elkezdett izgatni a nagyállatok gyógyítása, különösképpen a tehenek érdekelnek. Nem tudom miért és nem biztos, hogy a jövőben ebbe az irányba megyek majd. Ha belegondolok, nagyon izgalmas lehet a haszonállat-gyógyászattal foglalkozni, lehet, hogy végül ezt választom. Hosszútávon vissza szeretnék menni Hollandiába, hiányzik a családom és a testvéreim.

– **A szabadidődben mivel foglalkozol? Már amikor egy átlagos állatorvostan-hallgató vagy Budapesten...**

– Nincs túl sok szabadidőm az egyetem mellett. Szeretek aktív lenni, lemegyek a tornaterembe vagy edzek egy kicsit. Szeretem a társasjátékokat. Van néhány barátom, akikkel gyakran összejövünk, legurítunk néhány sört, miközben társasozunk vagy kártyázunk. És imádom olvasni.

– **Magyarul is olvasol?**

– Sajnos nem sokat. Van néhány magyar nyelvű könyvem, néha megpróbálok velük. Általában jól megy, sok mindent megértek, de elveszi az olvasás legjobb tulajdonságát, azt, hogy közben kikapcsolhatok. Majdnem mindent angolul olvasok.

When a fairy tale becomes reality – an almost forgotten dream

There are many kinds of research about how our childhood memories – the events, moods and feelings we experience – affect our identity and adult life. A few years ago, a Dutch-Hungarian little girl had a special experience, she sat on the back of a camel. Her passion for animals began at this point, which was almost forgotten, but then fate intervened.

Is life easier when someone can call two countries their home? And what does a university student do if a pandemic suddenly breaks out? We conducted an unusual online interview with our second-year student, Victoria Van Eijk.

ALEXANDRA BULEJKA

– Let's start with your background. I have been told that you are half-Hungarian.

– Oh, yes. I was born in the Netherlands, my mom is Hungarian and my father is Dutch. I grew up in the Netherlands, with an older brother and two younger sisters, the four of us are pretty close. I spent my childhood in a medium-sized town in a nice, green area. You know, the Netherlands is very green with a lot of nature, there are cows everywhere. I have nice memories, we always played together with the neighbour's children, I think it is a typical Dutch thing that we go out from a very early age. I definitely loved nature and animals since I was a child.

– Is that the reason why you chose to study veterinary medicine?

– Let me tell you a funny story. One of my first memories is that – I must have been 2 or 3 years old, very young – I was at some type of market with my mother and my brother and there were camels there. My mother asked my brother if he wanted to ride the camel and he said no, he was scared. I was very tiny and I said that I wanted to, so I have this incredible memory about riding this camel. My parents took us to the zoo very often and I became obsessed with animals. I used

Since I am a class representative, I know a lot of people, so I enjoy walking around and say

to read animal magazines and soon I was able to point out all of the animals and just say what species they were, I was so fascinated by learning about animals.

– Do your parents work with animals?

– No, right now we have a family business which was started by my dad, they make these modern distilling machines. My mother is working there too, they are very passionate about it. Very different from what I am doing though.

– So you mentioned that your mother is Hungarian. I believe that it is not a coincidence that you chose our university and Budapest for your studies.

– Yes, being half-Hungarian is definitely a part of it. My parents used to take us to Hungary, 2 or 3 times a year and in the summer vacation.

Actually, I am in Siófok right now, we have a family house here. My parents and my siblings are in the Netherlands so the house was empty, I am spending my quarantine at Lake

Balaton which is lovely.

So, my parents usually took us here in the summer and for Christmas, the Hungarian part of my family live pretty close. As a kid, I told them that I wanted to be a vet and they said: oh we have such a great vet school here in Hungary. It is so funny to think back now but I am extremely thankful to them! I clearly remember when I was looking at the website of Univet a really long time ago. I remember the bull statue and I saw the pictures of the campus that looked like something out of a fairytale to me. It was

magical, I was just like wow, I really really wanted to go there. And then I forgot about it for a few years during high school, I almost went to study literature.

– What happened then? How did you end up here?

– After high school, I took a gap year and I came to Budapest to learn Hungarian better. On the first night, I accidentally met some vet students when I went out to Szimpla. Complete coincidence. They had started vet school one or two weeks before, they were telling me about it and I was like, wait! Everything came together, so I ended up here after all.

– Haha, that's fate.

– Yes, it was big sideways to get here, but I felt like it was meant to be.

– Do you think that it is an advantage for you to be half-Hungarian?

– Definitely, it is. If nothing else, for the funny moments when people talk and they don't think that other people can understand them. Besides that, I think communication-wise it is practical. With some professors I have been able

to connect better, they like that I have some Hungarian heritage. And of course, living in Budapest is easier if you speak a little, for example, if you want to buy groceries.

– It is quite obvious but I'll ask you, do you miss to be at university?

– Yes, I really do. I love going there on a daily basis, we usually meet around the Student Center, the fountains and the newly renovated area is very nice. Since I am a class representative, I know a lot of people, so I enjoy walking around and say hi. We have this little society, I miss that. It is the exam period now which is always stressful and we are not able to share these feelings with each other which makes it even harder but we are trying to stay connected.

– One day it is just a regular day at school, the next day the coronavirus arrived and the universities closed. What were you thinking?

– When it happened I was sad. I love this university, it is hard and stressful but I like to be its student. I was talking to everyone that ah, can you believe this? Now, I have adjusted to this situation. It is both a blessing and a curse for me. It's different to be in the city, at the university 8 hours a day compared to the countryside here. Cooking and taking care of the household was not something that I focused on before. Now I have the luxury of spending more time on food and it makes me feel a lot better. I am learning to cook and to buy quality groceries. As a completely busy student, it was beyond me. And of course, I can focus more on studying now that I don't need to go to university every day.

– Why did you stay in Hungary during the quarantine?

– Well, I have two dogs and my independence is very important to me. I have some big exams to get into the 3rd year, so I wanted to stay consistent, study a lot. Also, the situation was a lot worse in the Netherlands, it was not logical to go from here to there.

– What is your opinion about distance learning? How did it work out for you?

– Honestly, I was very impressed. It was from one day to another that the university had to close. If there is a weaker point of this university I would say that it's technologically not that modern. But I have been positively surprised by distance learning. All of the teachers had stepped up to learn how to use new kind of technology to record lectures or to voice over powerpoints. The quality of the lessons had been really really good. The fact that you can pause, learn in your own pace helps a lot. I am deeply thankful for our professors and proud of them too, they had been doing a really good job. It is a weird situation for all of us.

– Can you highlight a subject or a teacher who did distance learning very well?

– Yes, my two favourites are Dr Petra Forgách from virology, her classes are very structured and she focuses on that we understand the material. She is a very good professor in general, she really cares about teaching, I became very passionate about virology because of her. The other one is Dr Zsuzsanna Neogrady from biochemistry, she is a lecturer I have loved already, she cares so much about her students. She still draws everything for us and her powerpoints are so well done. It made me very happy to see how much work they had put in these classes.

– You mentioned that you are a class representative. Do you consider yourself a leader type of person? Do you like to be the boss?

– A little bit, yeah. I like to be in contact with professors and helping

other students. Right now it is a little bit hectic because of the virus, we have a lot to do. A friend of mine had nominated me in the first year, I wrote a little paragraph about myself that I speak English and Hungarian, I like to be in contact with

a lot of people. I got the votes, so ever since it's that way. It is a student tradition to choose a class rep, not the professors who make us do it.

– Now you are at the end of your second year. Do you have a direction in your mind where you would like to go in the future?

– Well, I like everything so far. Mostly I expect myself to end up in small animal practice, I think most people end up there. I love dogs, I have two rescue dogs. But lately, I have been getting pretty excited about large animals, specifically cows. I don't know why and I am not sure I want to go that way. When I think about it, it makes me very excited, being a farm vet, so maybe I will choose to go that direction after all. I want to go back to the Netherlands in the long run, I miss my family, my siblings a lot.

– What do you usually do in your spare time? When you are just a normal vet student in Budapest...

– I don't have much free time next to the university. I like to be active, so I go to the uni gym or just exercise a little bit. Besides that, I love board games. We get together with some of my friends pretty often, we get a bunch of beers and play board games or card games. And I like reading a lot.

– Do you read in Hungarian?

– Not a lot, sadly. I have a few Hungarian books, every once in a while I try to read those. It usually goes well, I understand a lot, but it takes away the relaxation feeling what reading gives me, sometimes I don't finish these books. I read almost everything in English.

Return

"Houston, we've had a problem here!" Reporting the explosion of the oxygen tank in the spacecraft on its way toward the Moon fifty years ago, Apollo-13 command module pilot John L. Swigert's message to NASA mission control has become one of the most famous quotes in modern history. The phrase is known all over the world and even though nearly two generations have passed since the first live-broadcast space rescue mission, it is still often quoted in more or less critical situations.

Our 13th issue was on its way to the printer when the COVID-19 pandemic reached Hungary. By the time of the 14th issue however, the university staff's working hours have returned to normal, stress levels have been lower and looking back to what happened in the spring seems like looking into the past now.

Our higher education system had roughly the same time to adapt to a distance learning environment as Apollo 13 had for going along its astro-mechanically determined course, reaching and going around the Moon and then return to the Blue Planet after a little course adjustment.

Many of our readers probably remember the scene from the blockbuster movie when a terrestrial team was assigned to put together a carbon dioxide filter from a box of parts tossed on the table so that the astronauts could do the same "up there".

March 2020 has brought a somewhat similar challenge for our higher education institutions: working side-by-side with the Ministry for Innovation and Technology, they had to compare the best solutions and choose whichever parts they needed to launch their distance teaching projects.

Like all analogies, mine is not quite accurate, either, as 3 people's lives

were at stake in space back then, while this year it was a network of institutions that had to change its teaching methods during the pandemic. Back in 1970, space industry just entered into adulthood whereas the University of Veterinary Medicine was in its 233th year when it first faced the challenge of remote education in a special situation with students coming from 52 countries other than Hungary.

The solution was born. To quote another space classic, Neil Armstrong: "The Eagle has landed" (although this one was uttered on the Moon). Online education began in István Street, thanks to the already available digital contents that we just had to pull out of the "magic IT hat", to the government's Clean Software Programme and the donations of technology companies.

After two months of uncertainty and still not knowing for sure how to forecast the progression of this pandemic, all stakeholders are convinced that the distance teaching systems developed at a feverish pace must not be cast aside now. On the contrary, they must be improved so that they could always be at hand.

On its first outbreak in Hungary, the peak of the pandemic was forecasted for the mid-summer, and experts estimated that the road out of the forest would take just as long as the road in. However, the leadership of the University could arrange for the return of its staff to the normal working conditions as early as on 18 May. What Alan Bean (Apollo-12) taught us, though, is that the only thing more exciting than landing on the Moon is to find out if the homing rocket would start up or not. It seems that we've managed to return here on Earth!

Gusztáv Balázs

Conversation with IT and security director Dezső Bella

The pandemic-induced distance learning will remain a part of our training programme

When it comes to the passing academic year, you can't find a more important topic than how the university solved the imminent problem of remote teaching during the Covid-19 pandemic. As a matter of fact, it's already a part of our school's history because the online exam period is being live-tested as I am writing this article. Literally overnight, the Internet became the carrier of educational materials for vets and biologists this March. There has been a logistic change which, despite all its road bumps, has achieved the ultimate goal: a continuous training. On the other hand, Director of IT and Security Dezső Bella explains to us that just because you uploaded a slide show or a Word document to a website, it doesn't mean you have a real distance learning project yet. However, such interactive remote communication tools as webinars or web conferences are not beyond reach anymore, while the development of e-learning materials is in full swing. The University aims to be able to switch from conventional to distance learning at the push of a button if necessary. Here's an excerpt from the interview.

GUSZTÁV BALÁZS

– To ensure training continuity this March, you had to deploy a new "corps" overnight. How do you remember the first moments of this extraordinary spring?

– To prevent the spread of the coronavirus, the government ordered students to stay away from their higher education institutions as of 12 March. Most colleges brought the spring break ahead to 16 March, thinking they would gain a week for

"The hotline between the institutions and the Ministry for Innovation and Technology was really on fire"

preparations. Even while our Rector Dr. Péter Sótónyi was in Vietnam on a visit, he tasked us to start the preparations for remote teaching and he assigned military-like short deadlines after his return on 10 March. We had to create the necessary and sufficient conditions for the University of Veterinary Medicine to take a "running start" and begin distance teaching as early as 16 March.

– What did you need to do?

– The job was not restricted to IT or other technical matters. In fact, most of the tasks required the mobilization of our education organizer colleagues. The change needed the teachers and the assistants to shoulder a huge burden as they had to use new

educational and communication methods; they had to keep in touch with their students in a different way. On the other hand, students also had to prepare for being able to feel as if they were at the university for the most part of the days, even when they are at home. In other words, they had to learn how to separate their studies from their private lives. Neither side was completely alien to home office work, though.

To be honest, the technocratic IT departments of educational institutions sometimes tend to set high requirements that users find hard to meet. That's why it was such a great help for us that the academic sphere fully supported our work. Vice Rector for Education Dr. László Ózsvári and Director

for Education Dr. Gábor Mátis took their fair share of the confrontations and helped us to harmonize the expectations and opportunities of the two sides.

– What platforms did you use to start distance teaching?

– The online distance teaching was done via Neptun. We uploaded the lectures and practical class materials to Neptun Meet Street. When it came to consultations and answering students' questions, we used Office 365 Microsoft Teams while the examinations and testing were conducted via Neptun's Unipoll system. We sent a newsletter to all university citizens on how to handle these software solutions.

Despite the initial difficulties,

everyone soon got accustomed to this kind of work. Some people experienced technical difficulties but they cleverly bridged the problem by using other software such as Google Hangouts or other online communication platforms. The official line is still NMS and O365 Teams, though.

The hotline between the institutions and the Ministry for Innovation and Technology was really on fire. We had constantly ongoing discussions on which higher education institution had been using which solution for years perhaps. On 30 April, state secretary for higher education, innovation and vocational education *Dr József Bódis* gave us an overview of the good experience with distance learning so far and it was great to see ourselves at the top of the list.

In his input submitted for the Ministry's overview, *Dr. László Ózsvári* described how the University started the distance learning project with the

essential and sufficient materials on 16 March. Students can access the course materials through their own Neptun account. He thanked the IT Department for its professional and technical support. To broadcast demonstrations, we obtained some sport cameras which the teachers could freely move around to zoom on the particular tissues they wanted to focus on during a dissection or an operation, for example.

– ***What else did you need to solve beside the immediate challenges?***

– As we wrote in the report for the Ministry, we set out on two paths. The first one was to provide the necessary conditions since the University does not exist unless it teaches. In the meantime, we started developing a procedure in order to help us to continue distance teaching in the long run, in a professional and secure way. We chose Moodle, the open source code E-learning platform for that. We contacted Óbuda University

which has its own distance learning centre for quite a while. In my opinion, just because you upload a slide show or a Word document to a website, it doesn't mean you're doing distance education. You also need to insert some progress tests for each course or maybe even for each chapter, which allows you to assess if your students understood the lessons. You need interactive charts with perhaps some animation, too. Besides developing e-learning course materials, we also want to set up a webinar, i.e., web conference system which allows for an interactive communication between teachers and students. For instance, we want to enable students to ask their questions in a certain format when they are logged in to a lecture or practical class via their computers. The purpose of these projects is to enable the University to switch from conventional to distance learning at the push of a button if necessary.

Univet student *Árisz Ziszisz*:

I could listen to the lectures at my own pace

This might be the first interview in our magazine without mentioning the names of any courses or subjects. Árisz Ziszisz talked about something even more important: the university community, how its strength was manifested in organizing the online student concert and how it motivated him, a former biology student, to keep trying to get into the veterinary training programme until he succeeded. Here's an excerpt from our interview with him.

GUSZTÁV BALÁZS

– *In 2020, it's quite obvious that you use online sources when you prepare for a conversation. I recall an elegant picture of you wearing a bowtie, and I can associate it with last year's student presentation contest and the*

National Veterinarian Day; two events where you held a scientifically sound lectures. Eventually, I found another video that prompted me to ask the next question. How can a prospective vet benefit from having magician's skills, for example, being able to throw and catch several small balls?

– Let me specify it, though: this is juggling. Magicians take out rabbits from a hat, or coins from behind your ear. I am not at all well-versed in the latter. I don't know how being able to throw and spin objects could help me in my veterinary career. I had been toying with the idea of choosing a stage career for quite a while. I practised, my friends and I travelled in Hungary with our fire juggler show, but it's still a question in my mind if this could have any role in my future.

– *How could you bear the spring semester when you were not allowed to visit the university?*

– It was very hard. The first few weeks were especially miserable. I like going to places, taking action, participating in the work of the exotic department. I was missing the university activities and the community really badly. After all, it's great to be a member in a team where all the faces are familiar.

– *In your experience, are there any benefits of studying at home?*

– I could listen to the lectures at my own pace. When it comes to online course materials, you can rewind the more complicated parts, which is good for students. Of course, I know teachers are annoyed by having to speak to a monitor and they miss the feedback from their students. We

could fill volumes if we wanted to list all the indirect effects of the coronavirus. One such consequence is related to the number of participants in a course, which is often limited by the capacity of the room. On the other hand, online courses are not limited, all students can take it up if they want.

– **How did you keep in touch with the other students?**

– I didn't keep any personal contact with them because I live in the same household with my grandmother in District 17, and I wanted to protect her health as much as I could. The more free time was of course tempting. I could've gone "shadowing" in surgery practice or ride along with vets. Some friends invited me to join them at any time, which would've allowed me to drop in for some exciting wild animal care cases. I had to say no to these offers this time. Of course, we often had online consultations.

– **So much so, that even the vet student concert was not cancelled!**

I handed over the organization of this year's event to third-year student *Zoltán Danyi*, who I worked with last year to hold the concert. He had just created the full programme when the pandemic broke out. It seemed we'd have to put it off to next year but then the idea popped out Zoli's and *Dr. Jázmin Luca Erdélyi*'s head. They are the ones to be credited for organizing and holding the online concert. In the meantime, I got a call from *Pisti*, now to be addressed as *Dr. István Sarkadi*, with whom we had arranged and organized the event for years. He suggested we mustn't let this year's student concert pass without us. We fully agreed on that.

– **You soon committed yourself to animals as you started working as a volunteer in the Budapest Zoo and Botanical Garden.**

– As a result, I've had an emu with a broken leg at home, and I raised an orphaned alpaca, too. My interest in reptiles is a bit more recent. We built a house in 2007 and I got a new room. Looking around in a pet store, I saw an iguana on a tree trunk, and I

thought he would look great in my room. Back at home however, I soon realized that an animal expected to grow to a size of 1.5 metres was not compatible with any room. Listening

directions as well. I want to be a practising vet who also publishes. I'm glad that they've listened to my opinion several times when it came to reptile care.

Five ball cascade in the air

to my parents advice, I went to the zoo to gain some experience. It went so well that I have spent many afternoons and summers there; I've been a regular at the institution for over 10 years. After my first year as a volunteer, I built a terrarium, bought my first 3 geckos, and I have a fairly large collection now.

– **Do you envision your future in the world of reptiles?**

– Yes. Gender determination with positive contrast media was my SSA (Scientific Students' Associations) research topic. I'm proud that we were the first to conduct this test on many species. I will go on with this project but I'm interested in several other

am very much looking forward to graduation and starting to work. What can I say? I've had to learn the hard way that you need to prioritize your university tasks over many other things. I had to make a list of priorities, which allowed me to pave an easier way to my diploma. I got a lot of help from my teachers, fellow students and, of course, my family. As a biology student a got to meet a lot of people who told me quite a few stories. They told me who, how and why could persevere even if they weren't admitted for the first time. They all agreed it was the best decision in their lives to keep trying getting into the university.

– **There's something we haven't talked about: you were actually admitted to István Street twice.**

– I was first enrolled in the biology major. After the first semester however, I felt that I was more and more drawn to the veterinary training. So I submitted my application for the second time, too. Unfortunately, I was only admitted on my third attempt. Due to some unsuccessful exams, I had to delay a few subjects in the second and the third years so now I am a fourth-year student even though I should be in my fifth year. I

